

GeTe *magazine*

Gymnázium
Trebišovská 12
Košice

Obsah

Úvodník.....	2
Naša redakcia.....	3
Naši prváci.....	4
Veronika Tomčová, predsedníčka ŽŠR.....	9
GT12 intro camp for bilingual students.....	11
Európske solárne dni.....	12
Skúška odhodlania a vytrvalosti DofE.....	13
Aj také boli naše online hodiny.....	16
NEXT-GEN, a successful student company.....	19
JA firma CYT š.f.....	20
European day of languages.....	21
Afternoon tea party with IV. OA.....	22
Exkurzia Kežmarok, Potulky mestom Košice.....	23
Online Halloween.....	24
Charitatívne zbierky na GT12.....	25
How to be a good debater.....	26
Spoločná oslava 45. výročia našej alma mater.....	28
Štyridsaťpäť rokov Trebišky.....	31
Výsledky súťaže Moja škola.....	32
Spomienky na GT12.....	40
RNDr. Milan Rendoš.....	40
Doc. RNDr. Ján Degro, CSc.....	43
Mgr. Ivana Knapiková.....	45
Mgr. Marcel Marinčák.....	46
Mgr. Lenka Filipová.....	48
Poučenia získané počas pandémie vo finančnej oblasti.....	50
How to properly relieve stress during quarantine.....	52
Naše úspechy v šk. roku 2019/2020.....	53
Vlastná tvorba.....	56

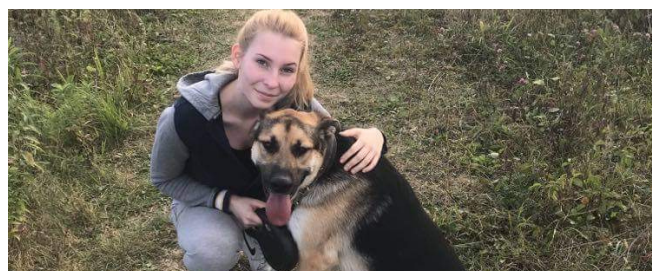
Úvodník

MILÍ ČITATELIA,

tak sme tu opäť. Ledva sme sa rozbehli a už je za nami prvý polrok. Vychádza druhé číslo nášho školského časopisu, na ktorom sme opäť neúnavne pracovali, aby sme priniesli nové pikošky, zaujímavosti z nášho školského života. Tí, ktorí náš časopis ešte nepoznáte, určite sa máte na čo tešiť. Nájdete tu pútavé rozhovory s učiteľmi, nechýba ani ples k 45. výročiu našej školy, vlastná tvorba a množstvo ďalších rubrik aj v anglickom jazyku, ktoré vás určite prebudia.

Všetci vieme, že tento čas je iný... Poznačil nás nový vírus, ktorý zasiahol celý svet, život každého z nás. Keď sme sa v októbri lúčili, nikto ani len netušil, že by to narástlo do takýchto rozmerov. Priznajme si, že spočiatku sa nám to páčilo. Výuka z domu, vstávanie pár minút pred začiatkom vyučovania a často ešte v pyžamách v mátožnom stave, prežívajúc raňajky, pripájali sme svoje počítače na online vyučovanie. Len to trvalo akosi pridlho. Začali sme pociťovať, že nám chýbajú kamaráti, spolužiaci a ruku na srdce i učiteľia. Chýbalo nám vyjsť z domu, chýbala nám škola, Vianočná akadémia a chýbali aj stužkové slávnosti našich maturantov. Každým dňom sme si uvedomovali, ako veľmi nám chýbal bežný život. Hoci bol rok 2020 nanič, veľa ma naučil. Uvedomila som si aj to, že učenie sa je dôležitým medzníkom v našom živote a tí, ktorí nás k tomu vedú, sú neodmysliteľnou súčasťou. Učia nás nielen novým vedomostiam, ale aj tolerancii, rešpektu voči druhým. Dovoľte mi, aby som za nás študentov poďakovala našim učiteľom, že to s nami zvládli v tomto neľahkom čase. A zvládli to na výbornú. Tak, milé naše pani profesorky a páni profesori, **ĎAKUJEME!** Tento časopis je i pre vás, aby ste videli, akých šikovných študentov vychovávate, aké osobnosti formujete. Teraz si, milí čitatelia, uvarťe šálku voňavého čaju, usalašte sa a ponorte sa do nasledujúcich stránok. Prajem vám príjemné čítanie.

KIKA, III. A

Som útlukáč z Malej Farmy, ale mám to najláskavejšie srdce.

Tvoj život je ako prázdny pohár a je len na tebe, čím si ho vyplniš, pretože nakoniec si ho vypiješ sám.

NAŠA REDAKCIA

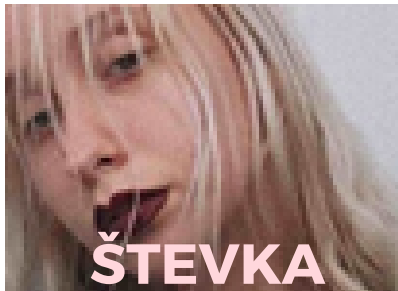
KATKA

„This world is a school, no one expects to stay in school forever.“

JULKA

„Keď svet hovorí vzdať sa, nádej šepká skúsiť ešte raz.“

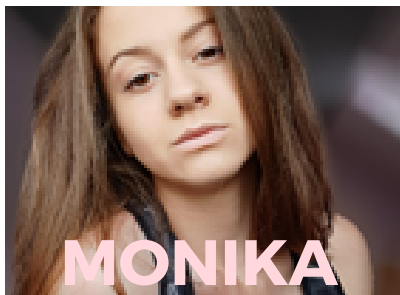
ŠTEVKA

„Everyone you know is fighting a battle you know nothing about. Be kind, always.“

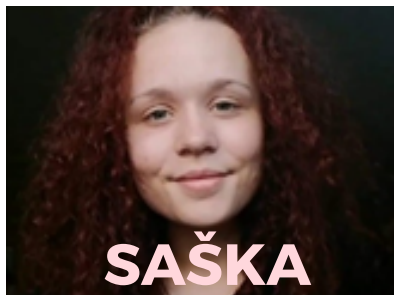
RÁCHEL

„In a world that profits from your insecurity, loving yourself is a rebellious act.“

MONIKA

„If God wanted me otherwise, He would have created me.“

SAŠKA

„Nikdy nebuď vedome nervózný.“

EMA

„Die with memories, not dreams.“

EMA

„You don't have to have much to have everything.“

MARTINA

„Všetko, čo môžeš urobiť dnes, odlož na zajtra a máš voľný deň.“

NATALEE

„People will forget what you said, people will forget what you did, but they will never forget how you made them feel.“

REDAKČNÁ RADA

Bilingválny časopis: GeTe Magazine

Vydáva: Gymnázium, Trebišovská 12 v Košiciach pod redakčným vedením PhDr. Miroslavy Štefancovej

Vydanie: 2/2021

Periodicity: občasník

Zodpovedná za anglické príspevky:

PaedDr. Gabriela Bednáriková

Šéfredaktorka: Kristína Žáková, III. A

Grafika a zlom: Daniela Bieleschová, V.AB

Webová stránka školy: www.gt12.sk

Redaktori:

Júlia Marková, III. A

Monika Samková, II. BB

Natalee Kate Čižmarová, II. BB

Katarína Petrašová, II. BB

Štefánia Harčárová, II. BB

Ráchel Sabolová, II. BB

Alexandra Ivasková, VI. OA

Martina Proksová, VI. OA

Emma Andelová, VI. OA

Ema Halászová, III. AB

Ema Baculíková, IV. OA

Naši prváci

Každý rok na našej škole pribúdajú nové tváre a aj tohtoročným primanom a prvákom sme položili zopár otázok, aby nám prezradili ich prvé dojmy z našej trebišovskej rodiny.

Prečo si si vybral práve našu školu?

Nina: Lebo tu chodila aj sestra a lepšie sa tu vyučuje.

Natália: Zdala sa mi najlepšia a počas prijímacích skúšok som sa v nej dobre cítila.

Damián: Páčilo sa mi, že je blízko nášho domu a navštevoval ju aj môj ocko.

Emma: GT 12 som si vybrala preto, lebo podľa mňa je to najlepšie gymnázium, aké poznám a mám veľmi rada cudzie jazyky.

Klára: Chcela som skúsiť niečo nové a vedela som, že táto škola je dobrá voľba.

Ktorý predmet máš najradšej?

Nina: Určite chémiu, matematiku a telesnú výchovu.

Natália: Najradšej mám angličtinu a biológiu.

Damián: Najradšej mám výtvarnú výchovu.

Emma: Síce mám napísať jeden, ale neviem sa rozhodnúť medzi biológiou a matematikou. Ale asi tú biológiu.

Klára: Môj najobľúbenejší predmet je chémia.

Je pre teba ťažké učiť sa online?

Nina: Nie, ale keď je problém s internetom, tak je to ťažké.

Natália: Zatiaľ nie.

Damián: Nie, celkom mi to vyhovuje.

Emma: Áno, je to pre mňa veľmi ťažké, hlavne keď niečomu nerozumiem.

Klára: Zatiaľ sa to dá zvládnuť, ale radšej by som chodila do školy.

V školských laviciach ste zatiaľ strávili len málo času.

Našiel/našla si si už medzi spolužiakmi kamarátov?

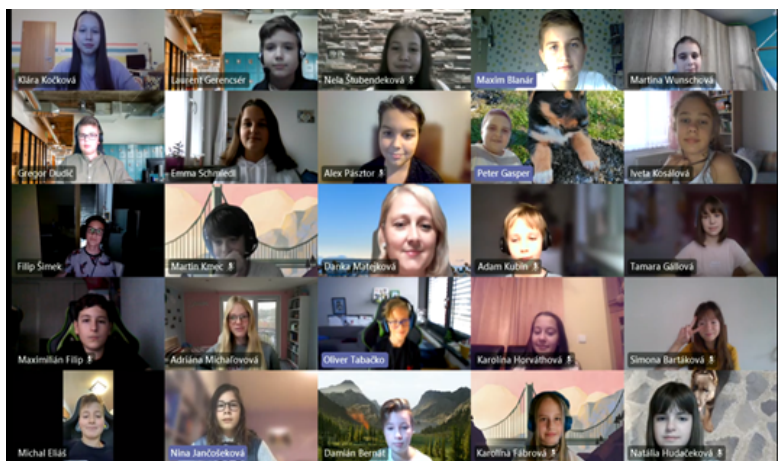
Nina: Našla som si mnoho kamarátov a na túto školu sa dostali aj niektorí z mojej bývalej školy, takže nikdy nie som sama. Hlavne sú tu omnoho priateľskejšie dievčatá, ktoré pri mne stoja.

Natália: Áno, našla som si kamarátky.

Damián: Áno, niektorých som už poznal predtým a našiel som si aj pár nových.

Emma: Áno a nie jedného.

Klára: V škole sme boli síce krátko, ale už som si našla kamošov.

I. OA

Prezrad' nám, s ktorým učiteľom sú vyučovacie hodiny najzaujímavejšie a prečo?

Nina: Najzaujímavejší predmet je matematika, lebo práve teraz sa učíme samé zaujímavé veci, s ktorými sme sa ešte nestretli. Ale aj chémia je veľmi zaujímavá, pretože je to pre nás úplne nový predmet a máme super profesorku.

Natália: Mne sa zdajú byť všetky hodiny zaujímavé.

Damián: Každý učiteľ je dobrý v niečom inom.

Emma: Najzaujímavejšie hodiny sú s pani profesorkou Vodarčíkovou a pani profesorkou Matejkovou. Hodiny sú zaujímavé, lebo sa veľa naučím i zabavím.

Klára: Je to ťažká otázka, každý učiteľ má zaujímavé hodiny. Najviac sa mi však páčia hodiny s našou triednou profesorkou.

Žiacka školská rada zorganizovala online Halloween.

Bolo v ten deň učenie zábavnejšie?

Nina: Áno, lebo sme sa navzájom pobavili na kostýmoch a dokonca aj niektoré profesorky ich mali, takže sranda nechýbala.

Natália: Áno, ale v škole by to bolo určite lepšie.

Damián: Áno, neraz sme sa aj zľakli.

Emma: Keďže som nemala žiadnu masku, pozerala som sa na iné masky mojich spolužiakov, ale ináč to bola sranda.

Klára: Bolo to veľmi zaujímavé a celkom ok.

Keď sa znovu vrátíme do školy, aký krúžok by si chcel navštevovať?

Nina: Chcela by som navštevovať Športové hry.

Natália: Ešte neviem, mám veľa krúžkov aj mimo školy.

Damián: Asi žiaden pretože mám už dva mimo školy a to mi stačí.

Emma: Asi debatný krúžok, keďže ja rada rozprávam a debatujem.

Klára: Keby som mala voľný čas, chodím na nemčinu.

Čo ti najviac chýba v čase dištančného vzdelávania?

Nina: Najviac mi chýbajú spolužiaci, no viac dievčatá, lebo teraz sa nemám s kým baviť a rozprávať.

Natália: Chýbajú mi učitelia, kamaráti a to, že sa nemôžeme rozprávať naživo.

Damián: Chýba mi, že sa nestretávam so spolužiakmi.

Emma: Pani profesorky, spolužiaci a písanie na tabuľu.

Klára: Kontakt s kamošmi a hlavne to, že sa nemám s kým porozprávať cez prestávku.

(ŠTEVKA, II. BB)

Prečo si si vybral/vybrala našu školu?

A.P.: Na túto školu chodila časť mojej rodiny a prišlo mi to ako správna voľba napísať na prihlášku meno tejto školy.

L.L.: Pretože je to veľmi dobrá škola a chodili sem aj moji rodičia.

K.P.: Pretože sa mi páčilo na dni otvorených dverí a mám tu kamarátov.

Čoho si sa najviac obával/obávala pred nástupom do prvého ročníka?

A.P.: Najprv som sa bál, či ma vôbec prijmu, no potom som sa ničoho konkrétneho nebál (možno trochu učiteľov).

L.L.: Asi toho, že som nikoho z triedy nepoznala.

K.P.: Určite najviac nového kolektívu.

B.M.: Asi triedy a celkového kolektívu.

Keby si mohol/mohla, zmenil/zmenila by si toto rozhodnutie?

A.P.: Podľa toho, čo mi hovorili kamaráti o iných školách, si myslím, že som urobil najlepšie, ako som mohol pri výbere strednej školy.

L.L.: Určite nie. Veľmi sa mi tu páči a nelutujem moje rozhodnutie.

K.P.: Asi nie, som tu spokojná.

B.M.: Rozhodne nie. Učitelia sú tu super a je to tu oveľa lepšie ako na základke.

Aká bola tvoja prvá reakcia po tom, ako si zistil/zistila, že ťa prijali na GT12?

A.P.: Vedel som, že na GT12 sa hlási veľa žiakov, čiže konkurencia bola vysoká, ale keď som sa dozvedel, že som bol prijatý, veľmi ma to potešilo a hneď som to s rodičmi oslávil.

L.L.: Bola som ohromne šťastná, pretože som sem veľmi chcela ísť a som rada, že sa mi to splnilo.

K.P.: Bola som šťastná.

B.M.: S kamarátom sme si vybrali túto školu, takže sme radi, že nám to obojom vyšlo a sme tu spolu.

Myslíš si, že sa so svojimi spolužiakmi naďalej zblížujete aj napriek dištančnému vyučovaniu?

A.P.: Ide to pomaly, veľmi nám to nevyšlo práve kvôli aktuálnej situácii, čo ma osobne dosť mrzí, no vidím pokroky a myslím si, že sa nám začína tvoriť pekný kolektív.

L.L.: Myslím, že nie tak veľmi, ako keby sme boli v škole, ale áno, celkom sa zblížujeme.

K.P.: Je to rôzne. S niektorými som sa začala baviť viac ako s inými.

B.M.: Myslím, že áno.

Keby si mal/mala na výber, radšej by si sa učil/učila v škole alebo sa ti viac páči výučba v online forme?

A.P.: Každé má svoje výhody aj nevýhody. Napríklad mne osobne vyhovuje terajšie ranné vstávanie. Stačí mi vstať okolo 7:40 a nemusím stresovať, či stíham električku. No určite by bol výklad učiteľov efektívnejší v škole ako takto cez počítač. Keby som si musel vybrať medzi online výučbou a prezenčnou, nebolo by to ľahké rozhodovanie.

L.L.: Online vyučovanie mi nevedí, ale lepšie by pre mňa bolo, keby sme sa učili v škole.

K.P.: Najlepšie by podľa mňa bolo mať niektoré hodiny v škole a niektoré doma.

B.M.: Rozhodne v škole.

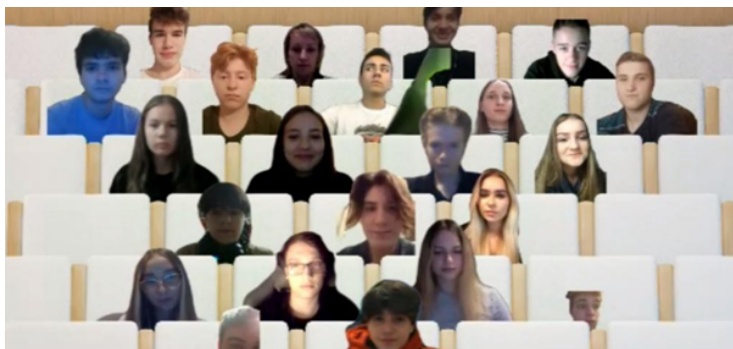
Skús mi povedať, čo by si zmenil/zmenila na online výučbe.

A.P.: Mám pocit, že počas dištančného vyučovania pociťujem oveľa väčší nátlak ohľadom domácich úloh, testov a projektov, čiže asi v tomto kúsok zvoľniť.

L.L.: Určite by bolo fajn, keby sme nemali plných 7 až 8 hodín každý deň a nemuseli by sme musieť mať stále zapnuté kamery. Taktiež by bolo dobré, keby sme mali medzi hodinami aj obedovú prestávku.

K.P.: Asi menej zadaní a úloh, možno väčšie pochopenie ohľadom niektorých vecí a jednotnosť posielania zadaní.

B.M.: Prijal by som menej hodín a o trochu dlhšie prestávky.

I. A

Aké sú tvoje očakávania od štúdia na GT12?

A.P.: Že mi dá základy do života a páči sa mi pestrosť výučby jazykov, prístup učiteľov a celková príjemná atmosféra školy.

L.L.: Očakávam, že sa toho veľa naučím či už vedomostne, alebo do života a úspešne zmaturujem.

K.P.: Určite očakávam prípravu na vysokú školu, ale hlavne si želám, aby som sa tu dobre cítila.

B.M.: Žiadne, no vyhovuje mi všetko tak, ako to je.

(NATALEE, II. BB)

Bilingual section

We asked 5 students from 1. AB and 1. BB, who are studying in our bilingual gymnasium, 8 questions. Here are the 8 questions:

Why did you choose this school?

Mary: I chose our school because I liked the approach of teachers and students and I also wanted to improve my English skills.

Filip: I chose it because I wanted to go to a school that deals mainly with English language.

OLKOXD: Because I wanted to go to bilingual school with English and German language.

Michal: Because I love English language and I want to improve and improve in it.

Stellka: It has been my dream school since I was a child and my whole family also went to it.

Would you change your decision now?

Mary: Definitely not, I'm really happy that I can be part of GT12.

Filip: No, I don't think so.

OLKOXD: No, I like that school. It has everything a need.

Michal: No, I don't think so.

Stellka: Definitely not.

What was your first reaction after finding out you had been accepted to GT12?

Mary: Well, I was very happy, but at the same time I was scared, because you know a new school, new classmates, new teachers, etc.

Filip: I was really happy 😊

OLKOXD: I was happy because it was only school i was sign up on.

Michal: I was very happy.

Stellka: I was very happy and very much looking forward to the new school.

What were you most worried about before you started your first year?

Mary: I was worried about the change that I am not longer in middle school with my old classmates but with basically strangers and new teachers.

Filip: I wasn't worried about anything. I was completely chill.

OLKOXD: I worried because i didnt know how hard this school can be.

Michal: I wasn't worried because I love trying new things.

Stellka: Frankly I was most afraid that I would not be able to handle the learning that it will be very difficult for me, but so far, I can handle everything well.

Do you think you are getting to know your classmates even if you haven't had much time to do so till now?

Mary: Of course! We are still getting to know each other, but I think we are a great team.

Filip: I think so but only with some of them.

OLKOXD: Yes, I'm friend with almost everyone in my class.

Michal: I think so and I have to say we're very good collective.

Stellka: I'm sure I get along very well with my classmates and I'm glad I'm in class with them.

Which do you prefer to receive more: the face-to-face or the distance learning?

Mary: It's hard, we are sitting at computers all day, and we can't concentrate. I think I prefer full-time teaching.

Filip: I prefer online teaching because if the lesson starts at 8:00 then I can get up at 7:55 and I can easily catch up for the lesson.

OLKOXD: I prefer distance learning more, because it's more comfortable for me.

Michal: I prefer more distance learning because I can get up 3 minutes before lesson.

Stellka: For me personally, full-time study at school is more convenient.

Which 3 things would you change about the online schooling?

Mary: Actually, nothing came to my mind. Maybe I would change that we wouldn't have to turn on our cameras all the time or that teachers wouldn't give us lessons when we are not supposed to have them.

Filip: Do not write tests in class but outside of online teaching.

OLKOXD: 1. less tests, 2. more explanation, 3. Less online lessons, Only important lessons like Slovak language, English, math,... and on less important just send exercise.

Michal: Nothing came up to my mind.

Stellka: The only thing I would change is that some teachers let us know about the tests a little earlier, but otherwise everything suits me.

What are your expectations from the whole study at GT12?

Mary: I probably don't have any high expectations, but I hope that I will know English well.

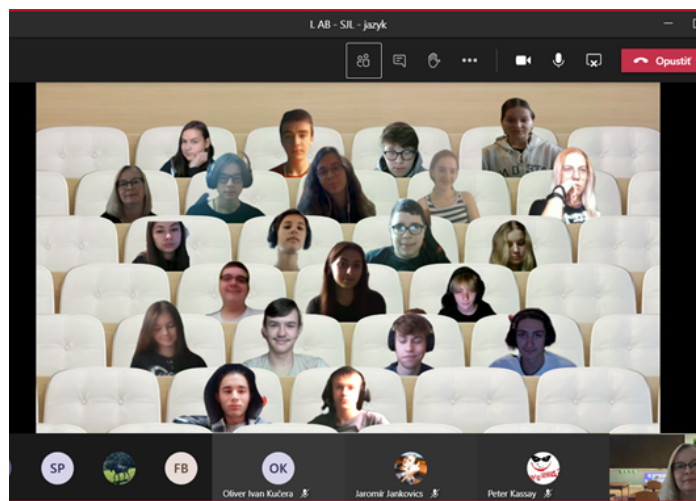
Filip: I don't have any expectations about the whole study program on GT12.

OLKOXD: I'm expecting I'll be better at English and German language and thanks to this school I'll have more options in future.

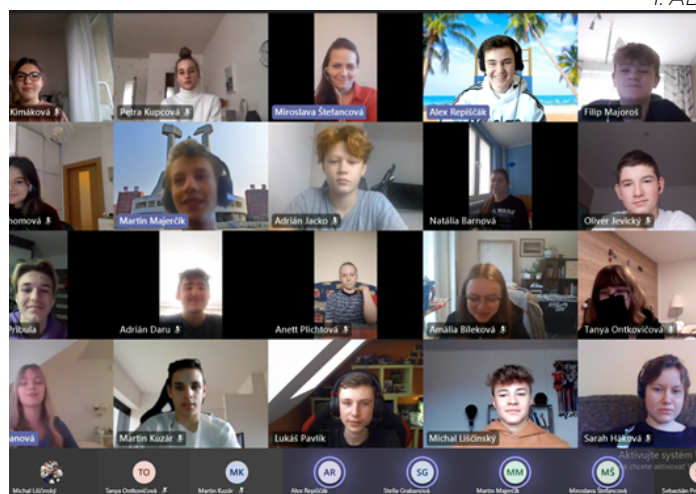
Michal: I don't have any.

Stellka: To teach me a lot of new things and to improve my English.

(KATKA, ŠTEVKA & MONIKA, II. BB)

I. AB

I. BB

Veronika Tomčová

PRESEDNÍČKA ŽIACKEJ ŠKOLSKEJ RADY

Prečo si sa rozhodla prijať túto zodpovednú úlohu?

Členkou študentskej rady som už šiesty rok. Už od prvého ročníka na našej škole som sa zaujímala o jej chod a snažila sa prispievať k jej fungovaniu. Keď prišla možnosť kandidovať na predsedníčku študentskej rady, dlho som nad tým rozmýšľala. Zvažovala som všetky plusy, ale aj mínusy, ktoré táto funkcia prináša. Nakoniec som sa však s podporou bývalého vedenia rady rozhodla, že kandidovať budem. Prijať túto úlohu som sa rozhodla najmä preto, že som chcela a aj stále chcem zlepšovať študentský život na našej škole.

Aká je tvoja úloha ako predsedníčky žiackej rady?

Mojou úlohou je najmä riešiť a zastupovať požiadavky študentov, organizovať kultúrno-spoločenské aktivity pre študentov a pedagógov, podľa uváženia zúčastňovať sa na zasadnutiach Žiackeho parlamentu mesta Košice a vyjadrovať sa k otázkam organizácie školského roka a otázkam vedenia školy.

Prečo je podľa teba dôležité fungovanie ŽŠR v škole?

Aké výhody prináša jej pôsobenie?

Myslím si, že je dôležité, aby študenti mali svoje zastúpenie na škole, resp. niekoho, kto sprostredkuje komunikáciu medzi študentami a vedením.

V čase dištančného vzdelávania je náročnejšie naplniť plány. Podarilo sa vám už zrealizovať Halloween, aké ďalšie aktivity plánujete?

Prebieha zbierka pre ľudí bez domova a ľudí v núdzi. Túto zbierku organizujeme v spolupráci s profesorským zborom a ak ste sa ešte nezapojili, budeme veľmi radi, ak tak urobíte. Pripravujeme tiež Vianočnú akadémiu a ak sa do školy vrátíme ešte pred Vianocami, tak aj tradičnú charitatívnu vianočnú burzu.

V rámci programu DofE a plnenia striebornej úrovne v oblasti Dobrovoľníctva si si za cieľ vybrala zefektívniť pôsobenie ŽŠR. Ako plánuješ naplniť tento zámer?

Naplniť tento zámer určite nebude ľahké. Mám veľa nových nápadov a podnetov, ktoré by podľa môjho názoru mohli pomôcť zefektívniť fungovanie ŽŠR. Je však otázne, kedy a ako sa nám ich podarí uskutočniť, keďže situácia ohľadom pandémie momentálne nedovoľuje plnohodnotné fungovanie ŽŠR.

Prezrad' nám niečo o sebe. Ako tráviš voľný čas?

Veľkú väčšinu svojho voľného času strávim tancovaním a tréňovaním. Tancujem už od malička a tanec je neoddeliteľnou súčasťou mňa. Tancujem cestou do školy, ale aj v kúpeľni, keď si umývam zuby. Tiež rada športujem, v lete veľa bicyklujem a v zime zasa lyžujem. Veľa času strávim počúvaním hudby a niekedy aj čítaním kníh, rada chodím do prírody a trávim čas s kamarátmi.

Ktorý predmet na škole máš najradšej?

Jednoznačne dejepis a občiansku náuku.

Si študentkou šiesteho ročníka a čoskoro ťa čaká maturitná skúška. Čomu by si sa chcela ďalej venovať? Aké plány máš do budúcnosti?

Moje plány do budúcnosti ešte nie sú úplne jasné. Chcela by som študovať právo alebo diplomáciu. To, či ostanem tu na Slovensku, alebo pôjdem študovať niekam do zahraničia, ešte neviem. Nechávam to na osud.

Ten, kto ťa pozná, vie, že si plná elánu, optimizmu. Odkiaľ čerpáš energiu?

Energiu čerpám hlavne z tanca, hudby a od mojich kamarátov a rodiny.

Aké je tvoje životné motto?

„Šťastie nie je neprítomnosť problémov. Je to schopnosť sa s nimi vysporiadať.“ – Steve Maraboli

Čím si vieš ľudí získať?

Myslím si, že hlavne tým, že som komunikatívna (niekedy až príliš) a nenechám sa ľahko odradiť.

Keby si mala ísť s jedným učiteľom/učiteľkou na obed, kto by to bol?

Neviem povedať len jedného učiteľa, ale určite by som rada šla na obed s mojou pani profesorkou triednou Kolinovskou, pretože mi veľakrát počas môjho štúdia pomohla, vyšla v ústrety a je mi v podstate takou školskou mamou. Tiež by som rada šla na obed s pani profesorkou Štefancovou, pretože s ňou sa dá pokecať o všetkom. No a v neposlednom rade by som rada šla na obed s pánom profesorom Zeherom, pretože je to jeden z najlepších učiteľov, aký ma učil.

(KIKI, III. A)

GT12 intro camp for bilingual students

Last year we were the ones who experienced this type of a school happening, but this year it was our turn to organize it. I can say now that it wasn't that hard to make up some activities for our freshmen.

We actually prepared 3 types of activities: an English, a sports one and charades. Each chosen group of people were responsible for their activity. The boys had sports activities and the girls had charades and activities called missing lyrics and guess the song. Our goal was to divide the newcomers into 3 mixed groups of students from different classes to get to know each other better. Every new student pulled out a coloured label with their eyes closed and those with the same colour created thus a group together. And I can say that it worked well. They were working together, laughing and just enjoying the morning we prepared for them. The other class II.AB offered 2 different activities: a sports one and two English quizzes. The sports activities consisted of 3 parts, namely the endurance run, run with a ball on ping pong racket and the last game was that with T-shirt.

We have to admit, we enjoyed this day a lot. Because of the corona, we had to study at our homes so we didn't have a chance to socialize or relax together.

Feedback :

Eventually, we wanted to get some feedback to the teambuilding we arranged so we asked some of the freshmen for their opinion and we were greatly surprised by their reactions.

Here are some of them:

„The teambuilding was awesome and I really appreciate team-work and originality in competitions prepared for us. In fact, it inspired me because me and my classmates are going to prepare the alike teambuilding for the next-year freshmen and I can't wait for it. I also hope that my study and presence at this school will be fine. I wish the best for all of you.”

(Dajker, I. AB)

„It was awe-inspiringly organized and I likewise really liked the location and games too. Plus, thumbs up for the music taste.”

(Tamara I. AB)

„We really liked it because it was nice and we had a great time to get to know each other.”

(The whole I. BB)

(ŠTEVKA, MONIKA, KATKA, II.BB)

Európske solárne dni

Dňa 29. 10. 2020 sme sa v rámci hodín fyziky zapojili do projektu Solárne dni. Mali sme možnosť viac sa zamerať na Slnko ako alternatívny zdroj energie, a tak si celkovo priblížiť solárnu energiu. Veľa ľudí, vrátane mňa, by si mohlo myslieť, že na tejto téme nie je čo sa dozvedieť, no v zaujímavom a voľnom prevedení hodiny sme mohli vidieť, ako sme sa mýlili. Na našich online hodinách sme riešili rôzne kvízy a pripravovali projekty na tému slnečná energia a jej využitie, čo nás donútilo pátrať v zákutiach internetu. Je dobré sa venovať takejto tematike, hlavne v tejto dobe, keď je naša planéta v ohrození. A aké výhody má využitie slnečnej energie? Ide o čistý zdroj, ktorý neznečisťuje životné prostredie, je obnoviteľným zdrojom, ktorého energiu je možné používať znova a znova. Za tieto zaujímavé hodiny ďakujeme pani profesorke Matejkovej a pani profesorke Filipovej.

(EMA, III. AB)

Skúška odhodlania a vytrvalosti DofE

Naše odhodlanie, vytrvalosť, samostatnosť a v neposlednom rade aj schopnosť pracovať v tíme a prežiť v prírode otestovala záverečná bodka celého programu DofE, dobrodružná kvalifikačná expedícia. Predchádzala jej séria školení, ktoré sme v dôsledku koronakrízy absolvovali na našom školskom ihrisku. Členky krúžku Mladý záchranár Monika Samková (II. BB) a Karin Krotká (V. OA) nám ukázali, ako poskytnúť prvú pomoc, postupovať v núdzových situáciách a pani profesorka Kasardová sa venovala téme orientácia v teréne. Vďaka nej sme sa naučili pracovať s buzolou, mapou, určiť vlastnú polohu či napláňovať si trasu. Stavanie stanov a kontrolu našich naozaj ťažkých batohov mali pod drobnohľadom naši vedúci expedície pani profesorka Štefancová, Figuľová a pán profesor Tomášik.

Ako vlastne expedícia prebiehala? Dňa 16. 06. 2020 sme v skorých ranných hodinách ešte rozospatí, no plní očakávaní nastúpili do autobusu smerujúceho do Turne nad Bodvou. Počas cesty sa nám hlavami hemžilo množstvo otázok. Bude to náročné? Zvládneme naše šesťhodinové putovanie všetci? Nestratíme sa? Našu kvalifikačnú expedíciu sme začali pod Turnianskym hradom. Rozdelení do troch expedičných tímov, v ktorých každý člen svojho tímu zastával istú úlohu, sme sa všetci pod vedením navigátorov vybrali smerom po vopred naplánovanej trase. Prvou zastávkou boli Hájske vodopády, kde sme sa pri pohľade na nádhernú prírodnú scenériu posilnili a dopriali si odpočinok. Plní nových síl sme sa opäť pustili do putovania po Národnom parku Slovenský kras. Ďalším cieľovým bodom bola malebná dedinka Hačava. Po krátkej pauze na tomto očarujúcom mieste sme pokračovali v našom putovaní. Cesta viedla cez Hačavské sedlo a les v okolí dedinky Bôrka. Tu sa v nás už začínala ozývať vyčerpanosť a naše putovanie sa zdalo byť nekonečné.

Za každou zákrutou sme videli náš vytúžený cieľ – Zádielsku chatu. No tá nie a nie prísť. Pomaly, ale iste sme sa stále posúvali ďalej a ďalej, keď sa vtom zrazu zjavila informačná tabuľa s nápisom „Zádielska chata – 500 m“. Neviete si ani predstaviť, ako nás to nakoplo, nabrali sme druhý dych. Naša nádej sa zregenerovala v okamihu, keď sa pred nami objavil drevený domček, oznamujúci náš cieľový bod. Po zaslúženom oddychu sme si rozložili stany a pustili sa do varenia večere. No ani to sa nezaobišlo bez menších komplikácií. Keď vás zradí plynový varič, nevzdávajte sa a založte si oheň. Musím sa priznať, že ešte nikdy mi cestoviny s omáčkou nechutili tak, ako vtedy.

Po „luxusnej“ noci strávenej v stane sme sa všetci prebudili do upršaného rána, no plní očakávaní s čím sa v ten deň budeme musieť popasovať. Prvým problémom sa zdal byť dážď, ktorý nie a nie prestať. Čakal nás náročný deň, a tak sme si obliekli prišplášte a vybrali sa smerom k prvej zastávke dňa – Čertovej diere. Asi aj mraky čakali, kým sa vydáme na cestu, pretože sa okamžite umúdrili a na našej neľahkej ceste nás začali sprevádzať slnečné lúče. Výstup k Čertovej diere bol ťažší, ako sa spočiatku javil. No nakoniec sme ho všetci zvládli a mohli si užiť nádherný výhľad. Cesta späť k Zádielskej chate sa už zmenila na príjemnú prechádzku prekrásnou prírodou národného parku. Naším posledným cieľom tejto expedície bola obec Dvorníky-Včeláre. Cesta viedla cez Zádielsku tiesňavu, kde sa nám naskytol neopísateľný výhľad. Nádherná príroda, takmer nedotknutá rukou človeka, bolo to niečo neopakovateľné. V obci Včeláre sme nasadli na autobus smerom do Košíc. Dňa 17. 06. 2020 popoludní sme sa všetci, zdraví, no úplne vyčerpaní vrátili domov a absolvovali tak náročnú dobrodružnú výpravu.

Čo dodať na záver? Jeden nezabudnuteľný zážitok, dva nádherné slnečné dni strávené v prírode a tri odhodlané tímy bronzovej úrovne DofE plné húževnatých mladých ľudí. Dobrodružná expedícia, ako aj samotné DofE nás naučili nevzdávať sa bez ohľadu na to, ako náročné sa okolnosti javia. Pochopili sme, že vystúpiť zo svojej komfortnej zóny a siahnuť na dno vlastných síl nie je vždy tak náročné. Naozaj platí životná múdrosť: „Si odvážnejší, ako dúfaš, silnejší, než vyzeráš a múdrejší, než si myslíš.“

Ďakujeme p. profesorku Figulovej, p. profesorku Štefancovej a p. profesorovi Tomášikovi, že vedú program DofE na našej škole, za ich cenné rady, ktoré nám ako naši vedúci, školitelia i hodnotitelia dávali počas celej cesty programom DofE. Ďakujeme aj p. profesorku Bednáríkovej a p. profesorku Kasardovej, ktoré nás spolu s našimi školiteľmi sprevádzali počas dobrodružnej kvalifikačnej expedície.

**„Si odvážnejší, ako dúfaš,
silnejší, než vyzeráš a
múdrejší, než si myslíš.“**

Matúš: „DofE sa mi osobne páčilo, keďže do prírody chodím rád. To, že sme šli na túru, mi nevadilo, lebo aktívne športujem. Ako tím sme objavili nové miesta v Zádielskej doline, ktoré sa mi páčili.“

Lucka: „DofE bolo pre mňa určite neopakovateľnou a jedinečnou skúsenosťou. Siahla som na úplné dno mojich síl a musela som prekonať samú seba. Zistila som, že keď si už myslíte, že ste na pokraji vašich síl, ste v skutočnosti iba v polovici. No naučilo ma to, že tímová práca a podpora prekonajú aj tie najťažšie prekážky. Ale raz mi stačilo.“

Sima: „DofE bolo pre mňa veľkou výzvou. Musela som vystúpiť zo svojej komfortnej zóny a popasovať sa so všetkými prekážkami. Najzložitejšou pre mňa bola záverečná expedícia. Počas nej som pochopila, čo znamená siahnuť si na úplné dno svojich síl. Bolo to veľmi náročné fyzicky aj psychicky, no spoločnou tímovou podporou sme to zvládli až do konca.“

Evka: „DofE ma naučilo, že prekonať samú seba je pravé víťazstvo, ktoré aj napriek všetkým prekážkam stojí za to. Expedícia ma donútila siahnuť na dno mojich síl a bola dokonalým príkladom toho, že konce stoja za to. V našom prípade bola tímová práca najdôležitejším aspektom, vďaka ktorej sme sa dokázali navzájom povzbudiť a podržať. Ale aj napriek tomu, nikdy viac 😊.“

Mely: „DofE expedícia bola pre každého z nás veľkou výzvou. Bolo to niečo nové, nevedeli sme, čo od toho máme očakávať. Bolo to naozaj náročné, no napokon nás zaplavila radosť z prekonania samých seba.“

Saška: „DofE, program, ktorý naučí, posilní a dá nám do života niečo nové. To je to, čo sme si z DofE priniesli my v našom expedičnom tíme. Spočiatku sa to zdalo veľmi náročné, ale veľmi rýchlo sme vďaka rozdeleným harmonogramom nabehli na rytmus, ktorý nám každému vyhovoval. Naučili sme sa zodpovednosti, vytrvalej práci i dokonale splniť nasadené ciele z aktivít. Dobrodružná expedícia bola veľmi náročná i vzhľadom na to, že sme si vybrali trasy, kde stúpanie bolo naozaj vysoké. Ani naše batohy neboli najľahšie. Napriek tomu si myslím, že celá expedícia stála zato. Spoznali sme mnoho nových miest, výhľadov, mohli obdivovať faunu i flóru. Naučili sme sa i to, ako prežiť v prírode. Som veľmi rada, že expedíciu aj celý priebeh DofE sme zvládli bez väčších problémov a prinieslo nám to len krásne spomienky a informácie potrebné do života.“

Julka: „O programe DofE som prvýkrát počula minulý rok a hneď od začiatku sa mi to zapáčilo, aj keď som nevedela, do čoho idem. Bolo to naozaj náročné. No dnes už môžem povedať, že to nelutujem. Vďaka DofE som spoznala množstvo nových ľudí, získala som brigádu, ktorá vzišla z dobrovoľníctva, ale najmä som zažila dva nezabudnuteľné dni v prírode s tímom úžasných ľudí. Bronzový odznak Medzinárodnej ceny vojvodu z Edinburgu z rúk našej pani prezidentky je krásnou odmenou za rok nášho snaženia.“

(JULKA, III. A)

Aj takto vyzerali naše online hodiny

Kapitola 3
Nový člen rodiny

le opadalo a jeseň vystriedalo mrazivé e. Pomalicky sa začal dávať meniť na sneh, ňy, ktorá stekala z našich domov vonku ňle. Zvieratká už majú pripravené zásoby medvede sú už v zimnom spánku. Začala sa zima.

odinka Krésnovcov sa rozhodla ísť na sačku. Do auta si naložili lyže a pripravili si vosky plné čaju. Keď už boli v polke cesty, ňli pri ľavičkách, aby sa nadýchali čerstvého ňchu. Ako si išli dať čaj, Fíndorka započula zvuky spoza stromu. Povedala to rodičom, ňi si mysleli, že sa jej to iba zdalo. Fíndorka dala a išla sa pozrieť za strom. Neuverite čo ňn bolo! V snehu zaborený ležal nádherný čierny zajačik.

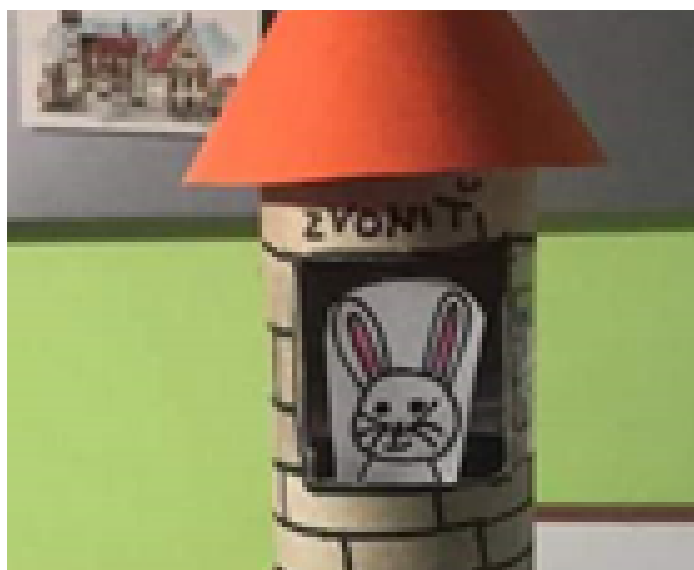
lyžovačku nakoniec nešli. Zobrali zajačika terinárovi, no on im ho zveril do domáceho ňna. Veterinár povedal, že ho niekto vyhodil na ulicu a že nie je chorý. Dal im aj papier o t ako majú zajačika stravovať. Bolo tam napísané že mu majú dávať mrkvu, kapustu a granule v pomere 6:4:2. Spolu týchto potravín malo 108. Lenže tuna nastal problém. Nikto z ich rodiny to nevedel vypočítať.

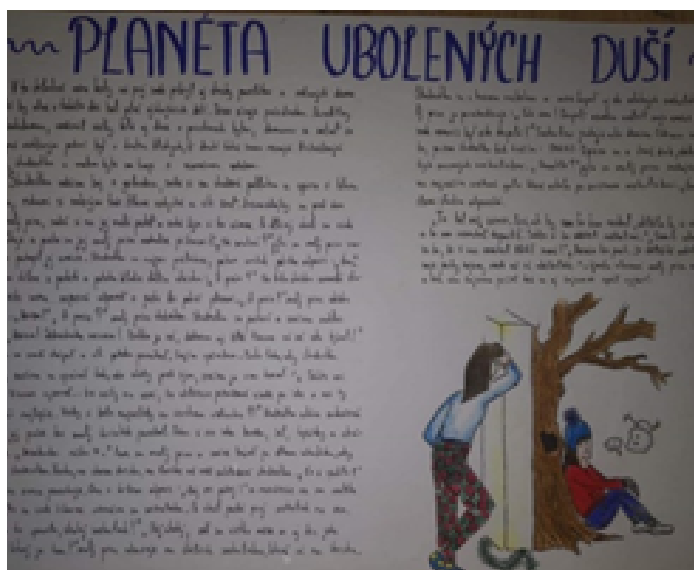
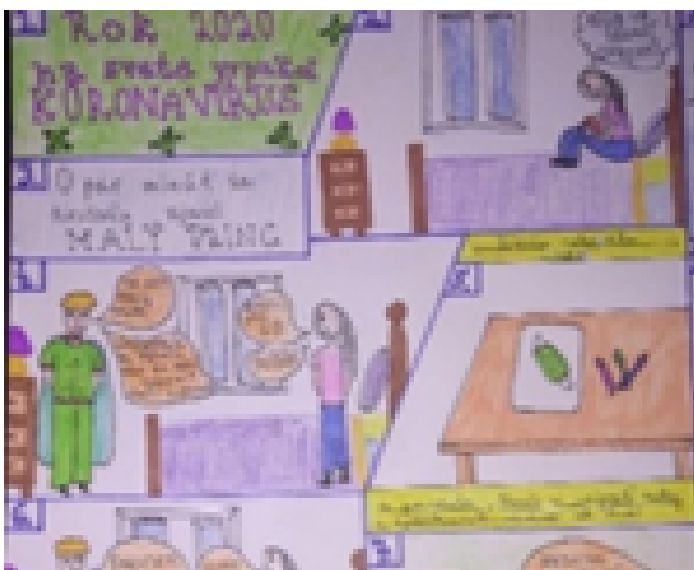
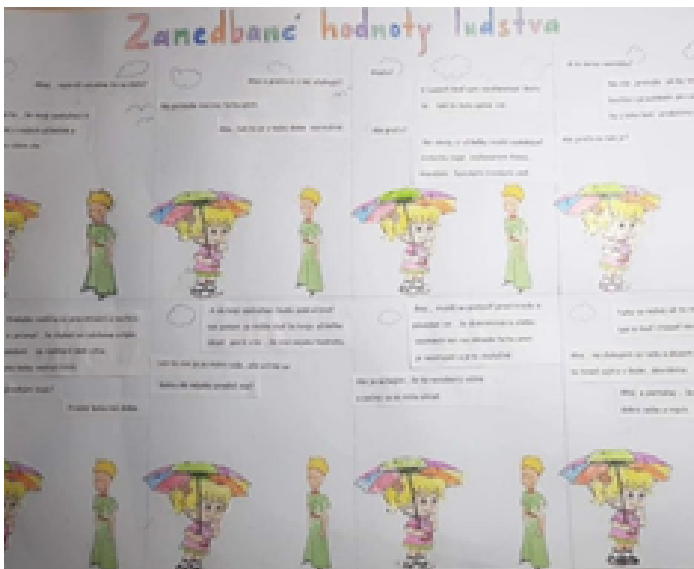
Koľko toho mu majú dať?

Mrkva	60	• 50g
Kapusta	42	• 20g
Granule	22	• 10g
	124	• 62g
	12	• 6g

Majú mu dať 50 mrkvy, 26 kusov kapusty a 10 granul

NEXT-GEN, a successful student company

We'd been a student company since September last year but because of finding ourselves in the middle of a pandemic, it's been only this October that our journey has come to an end. Traditionally our last step was to participate in a competition called Vel'trh študentských firiem 2020.

Some of us have previously taken part in a similar competition - Top finale of JA companies - so we've been relatively well prepared for this one too. Nevertheless, it hasn't always been easy and we've struggled a lot due to the current situation not just because we weren't able to sell our products but also because we couldn't see each other. We've only „zoomed“ a couple of times before the competition so we went into it with zero expectations.

We simply wanted to enjoy it like we would if it hadn't been happening online exclusively but taking place in Bratislava as it usually does, and we wanted to work together as a team one last time. As we were proceeding through our sets of interviews, the room started to fill with a sense of nostalgia, as it was the same room we've first created the company in. It felt a little overwhelming, all the arguments, laughs and fist-bumps have come to this exact moment. We'd talk about our beginnings, the product development, financing and ourselves consulting with adjudicators and specialists.

In the end, we did manage to take the 2. place in two different categories (for marketing and our company report) but that's not what it was about. It was about the number of things we've learned, the times we would come up with something new and ultimately about the team we were. We wish the same and more to this year's students companies!

JA firma CYT š.f.

Dňa 8. – 9. 12. 2020 sa naša študentská firma CYT š.f. zúčastnila 9. ročníka veľtrhu „Podnikatelé budoucnosti“ v Hradci Králové, kde sme ako jediná firma zo Slovenska postúpili do TOP 10 JA firiem. Podarilo sa nám dosiahnuť výborný úspech. Umiestnili sme sa na 3. mieste o najlepšiu e-rezentáciu. Na veľtrhu sme predstavili náš hlavný výrobok dezinfekčné pero DEPO a náplne do pera. Tieto produkty majú vynikajúcu biocídnu účinnosť pri porovnaní so súčasne používanými chemikáliami. Veríme, že naše produkty budú práve v tejto neľahkej dobe výborným ochranným prostriedkom. V našej činnosti pokračujeme a už čoskoro budeme ponúkať mikiny, tričká, rúška či odznaky s logom GT12.

(KIKÁ, III. A)

Dezinfekčné pero

Dezinfekčný roztok na ruky. Vysoké ORP ničí všetky baktérie, plesne a ostatne mikroorganizmy v rozsahu niekoľkých minút.

Účinná látka: Nanosilver Desinfekt - aktívny chlór uvoľnený z kyseliny chlórnej 0.05g/100g, polymér striebra 0.003%

European day of languages

On the European day of languages we were given the task to present English language. We were in a team with III.BB and we had to prepare different activities that were somehow connected to the English language itself. At first, it was hard to organise everything but after few tries we have finally found the system. It was fun watching students gain interest in what we were trying to explain, you could see that they appreciated the effort we have put into it. Overall we enjoyed the day, and even though the weather was terrible, we genuinely had a lot of fun. We would also love to give a shout-out to the students and teachers who have brought us tea.

(EMA, III. AB)

Afternoon tea party with IV. OA

About three weeks ago our English group got the idea that we could have a British tea party. First we had to ask our teacher Ms. Bednarikova and she agreed. We collectively decided on the day we wanted to have it and we set some „rules“. Everyone was supposed to bring a teacup for themselves. We could also bring some food and some black tea. But the most important thing was that we were also supposed to come dressed in the British style of clothing. When the day finally came, we were all very excited. When we walked into our classroom the tables were already prepared and we

just had to set up the food and make tea - Earl grey and English breakfast, of course. After some time everything was set up on the tables. We brought crackers, chocolate, shortbread biscuits, tea and some of us even brought pies. The tea was delicious and we all had a great time. We even listened to some British music while drinking the tea. Overall it was an amazing experience and I'm looking forward to next year so we can make this our tradition.

(EMA, IV. OA)

Exkurzia Kežmarok, potulky mestom Košice

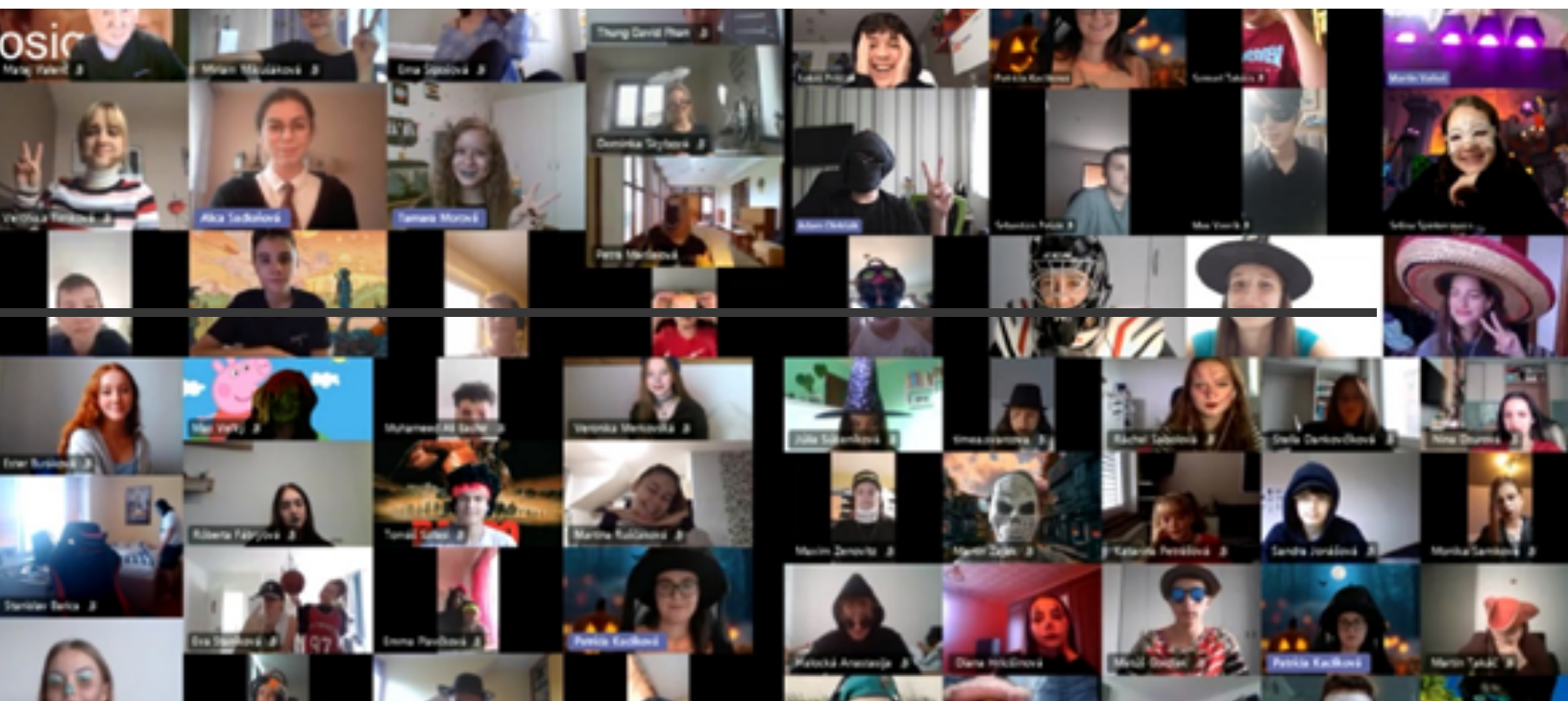

V tomto školskom roku bol cieľom literárno-historickej exkurzie Kežmarok. My, žiaci I. AB, I. BB a V. OA sme navštívili toto mesto dýchajúce históriou 24. 9. 2020. Spoznávanie dejín mesta sa začalo v ranných hodinách návštevou Dreveného artikulárneho kostola zapísaného v zozname UNESCO a Nového evanjelického kostola pripomínajúceho mešitu. Boli sme unesení týmito architektonickými stavbami. Po zaujímavej prednáške sme sa presunuli do Lyceálnej knižnice, najväčšej historickej knižnice v Strednej Európe, kde sme mali možnosť vidieť knihy ešte zo 16. storočia. Našich spolužiakov však najviac zaujala maličká väznica, do ktorej mohli nazrieť.

Všetci sme sa zhodli, že by sme si radšej vybrali učenie ako toto väzenie. Po výdatnom obede sme sa v popoludňajších hodinách presunuli do kaštieľa Strážky. Tam sa nám páčilo asi najviac. Mali sme možnosť ukázať svoju kreatívnu dušu a prezentovať umelecké schopnosti vďaka tvorivým dielňam. Obohatení o nové zážitky a poznatky sme sa do Košíc vrátili vo večerných hodinách a tešili sa už na ďalší deň. Ten sme strávili v centre nášho mesta so sprievodcom, spisovateľom, učiteľom, moderátorom vlastnej talkshow Milanom Kolcunom. Vďaka pútavému výkladu sme sa dozvedeli „pikošky“, legendy o dominantách mesta a mohli si tak dotvoriť obraz o živote, kultúre a histórii nášho krásneho mesta. Za tieto dva dni ďakujeme pani profesorke Figulovej a Štefancovej.

(MARIANA, I. BB)

Online Halloween

Dňa 29. 10. 2020 sa na našej škole konal Halloween a s ním spojené učenie sa v maskách. Tento rok však trochu netradične, online. My ako študentská rada sme spolu s vedením nášho gymnázia chceli priniesť trošku dobrej nálady a zábavy medzi študentov aj v týchto neľahkých časoch. Na online hodiny sa žiaci, ale aj učitelia pripájali zahalení v rôznych maskách a snažili sa tak odľahčiť neľahkú situáciu v čase dištančného vzdelávania. Študenti boli kreatívni a mnohé masky naozaj pobavili. Všetko to zdokumentovali naši učitelia i vo videu a my tak budeme mať peknú spomienku aj na tieto časy. Učiteľom aj študentom ďakujeme za spoluprácu a tešíme sa na budúci rok. Dúfame, že sa všetci stretne v školských laviciach a túto magickú atmosféru si poriadne užijeme.

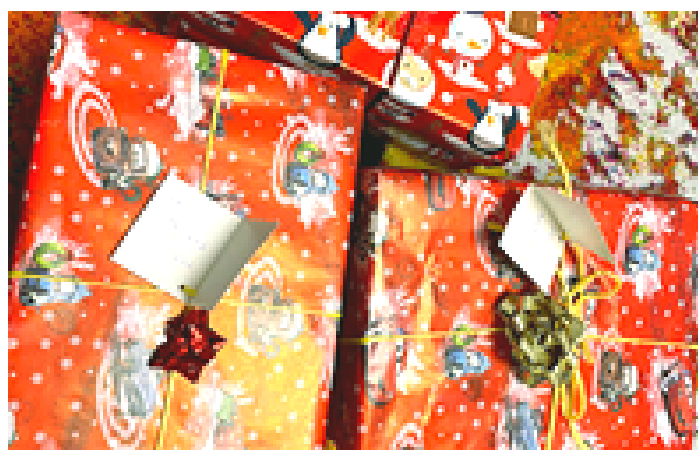
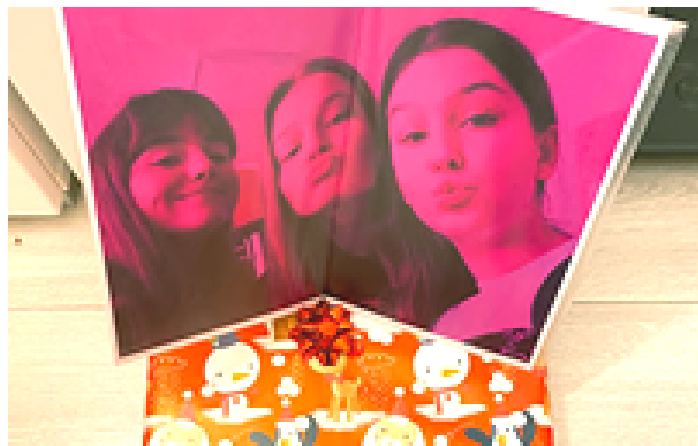
(VERONIKA TOMČOVÁ, VI. OA)

Charitatívne zbierky na GT12

Aj tento školský rok naši študenti i učitelia ukázali, aké veľké je ich srdce a potešili tých, ktorých vianočný darček nečaká. Zapojili sa do celoslovenskej výzvy: Koľko lásky sa zmestí do krabice od topánok, naplnili krabice rôznymi maličkostami, doplnili hrejivými slovami a odovzdali ich seniorom. Vianočnou charitatívnu zbierkou pomohli ľuďom bez domova. Naši žiaci sa zapojili aj do akcie Ponožkový október, počas ktorej sa podarilo zozbierať 56 párov nových ponožiek pre ľudí bez domova. Za realizáciu týchto zbierok ďakujeme pani profesorky Barankovej a ŽSR.

(KIKa, III. A)

How to be a good debater

How did you come to the conclusion that you wanted to be a debater?

To be honest, it actually wasn't me, who came up with the idea. My mum met some people, whose children were debaters and gave me a little nudge. I decided to try it and ended up genuinely liking it.

Who taught you how to debate and all the rules to it? Could you tell us what the rules in a debate are in short?

Debating has a long tradition at our school, so it was some of the older debaters. Debating in itself isn't very difficult - two teams (proposition and opposition) both try to support their side of a certain motion (a controversial statement). There are multiple different formats, but the one currently used in Slovakia consists of two teams, with three speakers and 4 speeches (between 6-3 minutes).

As a debater how do you defend a side of a topic you disagree with?

I have to admit, sometimes it is a lot of silence, grumpiness and swearing. You simply have to learn to distance yourself from your own opinions, which can be very challenging. On the other hand, you grow to understand different people and why they think the way they think, which allows you to be more tolerant in your day to day life.

There were, however, certain debates, where I ended up changing my opinion halfway through and actually realised that what I had previously thought was wrong.

Since when do you debate?

I have started debating in my second year and I definitely do regret not joining the club earlier.

Do you have any unforgettable memories from debate competitions? If so can you tell us some?

There are many options when it comes to debating competitions - you can join the Slovak high school league, attend International English and German competitions or try your luck at university tournaments. All of them offer a different set of experiences and people. As I would like to graduate here at Trebišovská in peace, I will probably opt to keep the good stories to myself. However, I can tell you, that you meet many, many interesting people and get to form strong friendships all around the globe.

What was your best result in debate competitions?

There are two kinds of results when it comes to debating. Individual (only your own speaker points are taken into account) and team results. In our club we do have multiple people, which tend to rank high in the individual competitions and our teams do well in the team competition. My personal biggest achievements would have to be ending fourth at the Slovak Final of the high school league (alongside Daniela Bieleschová and Ivana Borgoňová), and qualifying for semifinals at Masaryk University championship.

Do you think that the ability to debate can be learned?

There is a set of qualities which make it easier for you to debate, not going to lie. For example, if you are confident, open and talkative, it will be easier for you to stand up and speak for six minutes straight. However, all skills can be worked on and/o improved, so at the end of the day, everyone can be a successful debater as long as they put the effort in.

What would you recommend to the new members of the debate world?

Don't be scared. I know it's nerve wracking and sometimes very uncomfortable but it can also be very rewarding. If you're thinking about joining, just do so and give it a shot.

(SANDRA FUDOROVÁ, ABSOLVENTKA)

Spoločná oslava 45. výročia našej alma mater

Odbíja 18. hodina a v prírodne vyzdobenej plesovej sále Hotela Centrum sa schádzajú vzácní hostia, ktorí prijali pozvanie spoločne osláviť 45. výročie bývalého gymnázia na Kováčskej ulici a súčasného gymnázia na Trebišovskej ulici. Chodby sú plné žiarivých dám v honosných róbach a dôstojných pánov v tmavých smokingoch. Postupne si každý hľadá svoje miesto, páni usádzajú svoje partnerky a už aj zaznieva slávnostná fanfára v podaní mladých hudobných talentov. Moderátor večera otvára ples so slovami „vráťme sa späť o 45 rokov a pripomeňme si, čo sa v ten osudný deň dialo“. Písal sa 1. september 1974. V Košiciach bolo počuť veľký tresk. Kde? Na Kováčskej ulici č. 30. Kto ho spôsobil? Jeden riaditeľ, 20 profesorov a 404 študentov, ktorí v krátkom časovom horizonte 1. 9. 1974 štyristodvadsaťpäťkrát otvorili ťažkú dubovú bránu budovy, v ktorej sa práve na svet dralo a do života vstupovalo nové gymnázium. Od tej chvíle vypustilo do sveta tisíce absolventov, vystriedalo množstvo profesorov i zopár riaditeľov a stihlo sa aj presťahovať. Nuž a dnes oslavuje svoje v skutku obdivuhodné jubileum. Po príhovore moderátora, prichádza na pomyselné pódium aj riaditeľka gymnázia pani Jana Šalagovičová. Všetkých prítomných hostí poctí svojim príhovorom, ktorého hlavné posolstvo v sebe nesie odkaz, aby sme v rytme tanca, v opojení smiechu a hudby zabudli na každodennosť a nechali sa uniesť príjemnou atmosférou dnešného večera.

Slávnostné zahájenie nakoniec zakončia otváracím valčíkom pani riaditeľka Jana Šalagovičová s manželom, bývalý riaditeľ pán Ján Buday s manželkou a zástupca riaditeľa pán Alexander Štefanko s manželkou. A ani sa nenazdáme a už sa nám zapíňa parket na úvodné tanečné kolo. Krásny večer doplnený chutným jedlom, dobrou zábavou i skvelým dídžejom sa nám pomaly, ale isto rozbehol. Nuž, ale čo by to bol za ples, ak by na ňom chýbal kultúrny program? A ten náš bol skutočne bohatý, honosný a podľa ohlasov hostí na vysokej úrovni. A to, že na gymnáziu Trebišovská študuje množstvo talentov, dokazoval fakt, že skoro v každom čísle účinkoval aktuálny študent či absolvent. Svoje tanečné čísla nám predviedli tanečníci spoločenských tancov či tanečníci scénických tancov a absolventka Michaela Dzurovčinová. Azda na každej správnej akcii školy je už neodmysliteľnou súčasťou aj spevácky zbor GOLDEN VOCALS, ktorý po svojom vystúpení zožal obrovské ovácie. Správna zábava je tam, kde si zanôtime aj na ľudovú nôtu. V našom prípade sa spojila učiteľská a absolventská časť gymnázia. Mix folklórnych piesní sme si vypočuli v podaní absolventov Marty Huzíkovej a Mateja Rendoša, ktorých doplnili pani profesorka Nikola Kasardová a bývalý učiteľ a porotca súťaže Zem spieva pán Milan Rendoš.

Ako tak večer plynul, zábava sa stupňovala, nálada sa zlepšovala, prerušil rytmus tanca moderátor večera, aby uviedol prekvapenie, o ktorom niektorí vedeli a iní zasa nie. Zaznelo: „Dámy a páni, prosím, privítajme spoločným veľkým potleskom, dnes len pre vás hudobnú skupinu ŠČAMBA.“ Nuž a už len smiech, tanec a oslava dnešného dňa. To všetko nasledovalo. Odbíja polnočná hodina a hostia sa opäť usádzajú. Kto vie prečo? Aha, veď sme skoro zabudli na naozaj bohatú tombolu. A to vám ešte len začala zábava. Modrá, červená, oranžová, zelená, hnedá a množstvo iných kombinácií znelo sálou. Od poukazu na večeru až po wellness pobyt, vyše 40 cien, aj takto to vyzerá, keď sa zabáva GT12.

Zábava pokračujúca až do skorého rána. Takto by sa dali zhrnúť zvyšné chvíle tohto slávnostného večera.

Ak by sa ma americký spisovateľ Mark Twain v minulosti opýtal: „Ak knihy nie sú dobrá spoločnosť, kde potom dobrú spoločnosť nájdeme?“ S istotu by som mu odpovedal, že na reprezentačnom plese Gymnázia Trebišovská 12. A viete prečo? Pretože ples nášho gymnázia, to nie je len oslava nejakej príležitosti, ale i stretnutie úspešných, srdečných a dobrých ľudí s množstvom spomienok na školu, ktorá nám dala základ do života.

(KRISTIÁN TOMČO, ABSOLVENT, MODERÁTOR VEČERA)

Štyridsaťpäť rokov Trebišky

Celý školský rok 2019/2020 sa niesol v znamení 45. výročia založenia našej školy. Pri príležitosti tohto krásneho jubilea sa bývalí i súčasní učitelia a absolventi školy spoločne stretli, aby sa zabavili, zaspomínali a spoločne tak oslávili krásne narodeniny našej Trebišky. Ani naši študenti nezaháľali a zapojili sa do literárno-výtvarnej súťaže Moja škola, ktorú organizovali naši učitelia slovenského jazyka a literatúry. Svojou kreativitou a tvorivosťou tak nastavili zrkadlo svojej milovanej škole. Dnes, v čase pandémie a dištančného vzdelávania majú tieto umelecké riadky o to hlbší význam. Bezstarostný školský rok, keď sme často i s únavou kráčali do školy a sedeli v školských laviciach čakajúc na posledný zvonček dňa, sa vytratil. Mnohí z nás by sa šibnutím čarovného prútika vrátili späť. Nech sú tieto riadky a verše našich študentov krásnou spomienkou, víziou všedných, a predsa tak výnimočných školských dní.

Výsledky súťaže Moja škola

Literárna disciplína

I. kategória – príme až kvarta

1. miesto: Martin Vindiš, IV. OA
2. miesto: Matúš Netovický, II. OA
3. miesto: Žofia Chladná, Bianca Szilasiová, II. OA

II. kategória – kvinta až oktáva

1. miesto: Alexandra Müllerová, Simona Dzurovčinová, VII. OB
2. miesto: Lucia Kohuthová, Alexandra Rácz, VII. OB
3. miesto: Veronika Tomčová, VI. OA

III. kategória – štvorročné a bilingválne štúdium

1. miesto: Filip Tomko, IV. AB
2. miesto: Frederika Frančáková, III. BB
3. miesto: Barbora Stupavská, III. BB

Výtvarná disciplína

I. kategória – príme až kvarta

1. miesto: Lenka Nemčíková, IV. OA

II. kategória – kvinta až oktáva

1. miesto: Kristína Mackulínová, VI. OA

III. kategória – štvorročné a bilingválne štúdium

1. miesto: Jakub Gallo, III. A

Moja vysnívaná GT12

Snívame všetci! O láske, o dobrej práci,
o dovolenke pri mori.
Aj ja som sníval. O čom? Kam chcem chodiť do
školy.
Byť obyčajným školákom sa mi zunovalo.
Prečo? Lebo gymnázium mi počarovalo.

Deň otvorených dverí jedného dňa,
prilákal do priestorov GT12 aj mňa.
Spolu so mnou mojich rodičov.
Tá základka je ale o ničom!

Veľké triedy, skrinky na chodbách,
a prezúvky nemusíš mať na nohách.
Automat na kávu či sladkosti.
A učitelia? Samí dobráci od kosti.

A teraz som tu, pyšný a hrdý kvartán,
tento študentský život naozaj rád mám.
Kopec kamošov, veľa aktivít.
Snáď v súťažiach budem pre GT12 víťaziť.

A ak náhodou nie, nevadí!
Ved' moja škola ma na život pripraví.
Nemenil by som za nič na svete.
Ani školu, ani triedu, ani písmenko vo vete.

A čo dodať na koniec?
Snáď len to, že tu študoval aj môj otec.

(Martin Vindiš, IV. OA)

Ja a GT12

Zvoní

Je tu koniec slobodných letných dní

Opadávajú už listy stromov

A ty, keď večer prídeš domov

Listy knihy budeš otáčať

Hoc na všetko sa len vykašľať

By bola tá najpríjemnejšia z možností

No k tvojich rodičov radosti

Sa len zhlboka nadýchneš

Už je asi polnoc a ty už určite niečo vieš

Tak sa na to bez výčitiek vykašeľ

Ráno budík preruší ti spánok

Ty vchádzaš do budovy

S dušičkou menšou ako hrášok

A si z toho úplne hotový

A čo dneska?

Prepadovka, písomka

Či zas ma niekto zvrieska?

Na Edupage priletí mi zrazu nová päťka

Nerobím však z toho veľkú vedu

A s úsmevom si bez starostí sadám

k obedu

„Vážení! Maturita je už blízko!

Treba robiť Sprachdiplomy alebo písať CISCO!“

Zavládol strach veľiký

Padli Turci na Poniky!

Alebo... len na študentov

Padli slová profesorov?

Aký odbor? Aká výška?

Nechceš predsa skončiť ako mníška!

„Výšku treba, ak chceš uplatnenie!“

Povie ti s vážnou tvárou naše vedenie

Ale noták, nestraš! Času dost!

Čaká nás ešte stužková slávnosť

Potom už len maturita

Ale to je predsa len formalita

A nezabudnime na dozvuky

Najkrajšie stredoškolské spomienky

Ach stužková... pripomenieme si tie najkrajšie momenty

Rodičia, učitelia, spolužiaci a v strede toho všetkého

stojíš ty

V srdciach vás všetkých rozhorí sa nadšenia plameň

No najprv, bolo by fajn prežiť tento deň.

(Alexandrea Müllerová, Simona Dzurovčinová, VII. OB)

GT12 a ja

Gymko naše milé, zlaté,
na päť rokov si nám dané.
Ten čas s Tebou bláznivo letí,
už sme štvrtým rokom Tvoje deti.

Týčiš sa na kopci krásne,
vyškriabať sa schodmi k Tebe je niekedy ťažké.
Dole to už ide samé,
veď zajtra sme opäť v Tvojej bráne.

Chodby máš kľukaté a dlhé,
neraz sme blúdili ako Marušky v lese stratené
a samé.

Skutočný poklad v útrobach ukrývaš,
je to profesorský zbor náš.

Vedomosti zadarmo od neho dostávame,
oceniť to raz určite dokážeme.
Pripravuješ nás do života, do sveta,
každému z nás sa to ráta.

Po rokoch keď z Tvojich brán vyletíme,
čas stredoškolský v srdciach ukotvíme.
A keď naše deti o vzdelaní poučíme,
naše Gymko opäť už ako rodičia navštívime.

(Filip Tomko, IV. AB)

GT12 OG JEG

Våre videregående skole kjære,
Vi har gått dit i fem år.
Tiden flyr raskt med deg,
Vi har vært din i tre år.

Du er pen på høyde,
det er noen ganger vanskelig å gå opp trappene.
Vi går lett ned,
Vi kommer igjen i morgen.

Du har lange og svingete korridorer.
Vi vandrer som i skogen.
Men du gjemmer en skatt-
fakultetet vårt.

Vi får gratis kunnskap,
og vil sette pris på det en dag.
Du forbereder oss på livet, på verden,
Det teller for alle.

Når vi flyr ut på slutten,
videregående skoletid er slutt.
Når barna våre lærer,
Vi besøker deg som foreldre.

(nórsky preklad básne GT12 a ja,
Alexandra Ivasenková, VI. OA)

GT12 und ich

Unser Gymnasium, so nett und süß,
Du bist fünf Jahre lang hier für uns.
Wie verrückt fliegt diese Zeit mit dir,
schon seit drei Jahren deine Kinder sind wir.

Auf dem Hügel erhebst du dich,
Zu dir hinaufzuklettern, ist oft sehr schwierig.
Hinunter geht es schon dann wie an und für sich.
Morgen vor deinem Tor dann wieder stehe ich.

Du hast lange und zickzackige Gänge,
Oft irrten wir uns da wie im Wald verlorene Gretel.
Im Inneren versteckst du den wirklichen Schatz,
Das unsere Professorenkollegium ist das.

Die Kenntnisse bekommen wir von ihm wie
geschenkt,
Das wird von uns mal dann sicher auch geschätzt.
Auf das Leben, auf die Weltreise bereitest uns vor,
Damit jeder von uns rechnen soll.

Nach diesen Jahren, wenn der Schüler aus deinen
Toren wegfliegt,
Bleibt die Schulzeit in seinem Herzen gefestigt.
Und wenn wir unsere Kinder über die Bildung
belehren,
wie Eltern werden wir unsere Schule wieder
besuchen.

(nemecký preklad básne GT12 a Ja,
Mgr. Uhrínová)

GT12 et moi

Notre cher lycée,
pour cinq ans
tu nous es donné.

Le temps passe très vite avec toi,
nous sommes tes enfants depuis trois ans.

Tu te dresses sur la colline,
gravir jusqu'au sommet est parfois difficile.
Descendre en est facile,
car demain nous serons de nouveau à ta porte.

Tes couloirs sont tortueux et longs,
quelquefois nous nous sommes égarés comme les
Maries
au bois, perdues et seules.
Tu caches un vrai trésor en toi-même,
c'est les profs qui sont ce trésor.

Nous recevons notre éducation gratuitement,
un jour, nous l'apprécierons certainement .
Tu nous prépares pour la vie, pour le monde,
ça compte pour tout le monde.

Après des années, on te quittera,
on appréciera le temps du secondaire,
nous l'ancrons
dans le coeur.

Et une fois que nous éduquerons nos enfants
nous te rendrons à nouveau visite en tant que
parents.

(francúzsky preklad básne GT12 a Ja,
kolektív žiakov francúzskeho jazyka z VIII.OA)

(JAKUB GALLO, III. A)

(LENKA NEMČÍKOVÁ, IV. OA)

(KRISTÍNA MACKULÍNOVÁ, VI. OA)

Spomienky na GT12

RNDr. Milan Rendoš

Ako si spomínate na svoje stredoškolské časy?

Spomínam si tak, ako každý, kto bol niekedy stredoškólákom. Staré zlaté časy. Asi je to tým, že pozornosť stredoškóláka je sústredená na to, čo od neho vyučujúci chcú, čo sa dokáže alebo je ochotný naučiť, ale hlavne, ako si vydobýť čím menej povinností. Všetko ostatné sme ani my neboli ochotní vnímať. Všetko ostatné však boli radosti, na ktoré sa dobre spomína. Ktovie, aké by to bolo vrátiť sa teraz do študentských čias. Nevie, asi iné.

Ktorý predmet ste mali najradšej?

Na GT12 som o pár rokov učil matematiku a fyziku. Mal som ich rád, lebo som tomu nejako rozumel. Stačilo na hodinách dávať pozor, pri riešení úloh trochu uvažovať a šlo to samo. Kým matematiku ma učila profesorka Mária Pástorová, ktorá bola vždy matematicky presná a z pohľadu študentov suchopárna, fyziku ma učil profesor Buday. A tie hodiny boli zážitkami. Aj on bol vzorom, pre ktorý som sa rozhodoval ísť na UPJŠ, odbor matematika a fyzika. Bavil ma však aj anglický jazyk. A vo svete sa nestratím práve vďaka štyrom gymnaziálnym rokom angličtiny.

Už od detstva ste spojený s hudbou. Spájajú sa aj tie stredoškolské zážitky s folklórom?

Nie tak, ako moje aktivity mimo školy. Predsa len, ľudovky leteli už v tom čase.

So spolužiakom, ktorý hral na viole v hudobnom telese Musica Iuvenalis, sme príležitostne vystupovali na klasifikačných poradách alebo na prvomájových oslavách, kde harmonika nechýbala na čele skupiny Gymnázia Kováčska 30 (predošlé miesto GT12) tvoriacej sprievod pred tribúnou s papalášmi. A verím, že ľudovky, čo zneli tam, sa zapísali k pekným spomienkam rovesníkov a vtedajšieho profesorského zboru. Napodiv, repertoár piesní v našej triede bol natoľko bohatý, že pri niekoľkohodinovom nosení tabla po Hlavnej ulici sme nemuseli notoricky opakovať niekoľko piesní. A spievali prakticky všetci, nielen tí najnadanejší.

Zaspievali ste si niekedy aj počas vyučovacích hodín? Vedeli ste spevom ukecať učiteľa, aby vám odpustil nejakú písomku?

Spev dokázal niekedy byť strategickou činnosťou na ruštine a angličtine. Ale spievať zámerne, aby sa nepísala písomka, to je asi len v zidealizovaných predstavách. A spieval som hlavne počas vyučovacích hodín hudobnej výchovy v rokoch 1994 - 1999, keď som mal časť úväzku v triedach osemročných gymnázií. Primáni a sekundáni boli znamenití speváci.

Kam smerovali vaše kroky po štúdiu na našom gymnáziu?

Univerzita Pavla Jozefa Šafárika ma pripravila na učiteľské povolanie. Asi to nebola náhoda, ale osud, že som po skončení univerzity začal učiť na GT12. Toto bolo asi najkrajšie obdobie môjho života. Z bývalých vyučujúcich sa stali kolegovia a kolegyně. Veľmi si vážim skúsenosti, o ktoré sa podelili, keď sme spolu rozoberali situácie pred rokmi, keď som bol v postavení študenta. Ich pohľad rozšíril poznanie ako komunikovať s aktuálnymi študentmi. Byť nielen priateľom (to by sa bolo dalo ľahko zo strany študentov zneužiť), ale aj človekom zodpovedajúcim za vedomosti a správanie sa triedy. Hlavne keď som sa stal na 2 roky aj triednym učiteľom.

Hráte na viacerých hudobných nástrojoch. Ktorý z nich je vám srdcu najbližší?

Najviac hudobných nápadov a dokonalosti dokáže poskytnúť akordeón – melódia, akordy aj rytmus. No baví ma kontrabas, na ktorom hrám v cimbalovej muzike. Okrem toho má každý nástroj svojho ducha, len ho rozozvučať. Píšťalka je jemná a krehká, fujara navyše aj zádumčivá, pri nej sa čas zastavuje. Súčasnu hudbu poskytuje gitara a exotikou je napríklad drumbla.

Vaše meno je dlhoročne spojené s ľudovou hudbou súboru Železiar. Prezradte nám niečo vtipné z vašich vystúpení.

Hrať v kapele je zážitkom. Ak všetci dáme do hrania improvizované nápady a súhru, výsledok poteší. Tam nepotrebujeme divákov. Zažili sme však aj 10 tisíc divákov v amfiteátri, ktorí tlieskali už počas hudobných čísel. Aj to je zážitok. Neviem, či je to vtipný zážitok, ale ako muzikanti, ktorí hráme často na plesoch a zábavách, si všimame, že nieže spevnosť, ale už aj cítenie rytmu začína byť u mladšej generácie vzácnosťou.

„Oplatí sa naučiť sa pracovným návykom a vytrvalosti a veriť morálke. Len tak má naša spoločnosť akú takú budúcnosť.“

Určite nie je rytmus samozrejmosťou ako niekedy, keď vedel tancovať takmer každý. Pri disco hudbe s výraznou hlavnou dobou – tuc-tuc – mnohým „tanečnikom“ hudba „nevadí“. Zmení sa tempo, a ich tanec sa nezmení. O to menej tanečných párov si pre oko lahodne zatancuje ľudové tance – valčík, polku. Zažili sme, že jeden tanečný pár na futbalovom plese blízko Košíc pretancoval celý ples valčíkom, nech sme hrali čokoľvek.

Každý región reprezentuje špecifický tanec, ľudové piesne. Ktorý druh ľudového tanca máte najradšej?

Priznám sa, posledný tanec, ktorý som tancoval naozaj s potešením, bol vlastný mladomanželský tanec. V našej kapele nikto z hudobníkov tancu neholduje. Jednoducho nikto necíti, že – teraz, teraz musím, lebo sa zbláznim. Mám však obľúbené tance, ktoré rád hrám: krucená (tento párový tanec sa už na bežných zábavách netancuje) a polka. Majú také „akuratne tempá“. Ono, keď tak uvažujem, hrať čokoľvek je zážitok, ak sú okolo dobrí muzikanti. To je ako ísť na akúkoľvek dovolenku s vynikajúcou partiou ľudí.

Rusínske piesne dokážu emotívnejšie pôsobiť na poslucháča, majú svoju špecifickú silu. Ktoré piesne prevládajú vo vašom repertoári?

Úplnú väčšinu tvoria východoslovenské melódie, ktorých takú polovicu tvoria práve rusínske piesne. Sú spevné, prevažne polkové, dokážu ich spievať spolu muži i ženy, čo nie je taká samozrejmosť, ako si myslíme.

Boli ste aj členom poroty Zem spieva. Aké kritérium je pre vás najdôležitejšie pri výbere postupujúcich?

Prvé dve série som ani veľmi nesledoval, lebo sa mi zdalo, že sa určitý poradie úspešnosti speváka, tanečníka a hudobníka v jednej kategórii ani nedá.

Ale je to asi ako porovnávanie najúspešnejších športovcov. Je lepší niekto ako bežec v porovnaní so skokanom do diaľky? No vo folklóre je to hlavne v tom veľmi ťažko merateľnom – v presvedčivosti. V poznaní, či interpret je „nositeľom tradícií“, alebo si k výkonu pomáha „naivnými barličkami“ – lacnými efektmi (napr. naivňučké gestá a prehnané pohyby pri speve, nezdobená alebo príliš jednoducho ozdobovaná melódia na husliach a podobne). Boli sme piati porotcovia, a tak každý čerpal zo svojich skúseností. Musím povedať, že na výsledku sme sa takmer vždy jednoznačne zhodli. A výsledok je kolektívny. Avšak od hudobného redaktora Slovenského rozhlasu sa očakáva, aby kvalitu odlišil.

Váš syn Matej založil spolu s našou pani profesorkou Kasardovou spevácky zbor Golden Vocals. Je veľkým talentom. Neboli ste sklamaný, že si vybral vážnu hudbu?

Práveže nie. Ak by som neinklinoval k učiteľstvu a prírodným vedám, určite by som si chcel splniť sen – byť v hudbe vzdelaný. A tak mi sen plní Matej. Vážna hudba je to najkrajšie v hudbe, čo ľudstvo vytvorilo. Pardon, ešte jazzová hudba, tá má poslanie tvorivosti v okamihu hry.

Vraví sa, že kto chce pochopiť hudbu, nepotrebuje ani tak sluch ako srdce. Stotožňujete sa s týmto výrokom?

Je aj nie je to pravda. Na vnímanie hudby a jej odkazu, kvôli ktorému tá ktorá skladba vznikla, stačí srdce. Ale: Dokázali by sme so záujmom sledovať futbalové zápasy, keby sme nepoznali pravidlá futbalu? Páčilo by sa nám to neustále kopanie hráčov s cieľom len a len dať gól? Nie sú zábavnejšie a okúzľujúcejšie situácie, keď sa otvára pravé krídlo, ľavé krídlo, pred útokom je parádna rozohrávka? Takáto dokáže byť aj hudba.

Kto od nej očakáva iba *tuc-tuc*, v poriadku, ale dokáže precítiť *Novosvetskú* od *Dvořáka*? Alebo nebudaj bude hudobníka presviedčať, že *tuc-tuc* je jediné najkrajšie? Alebo že sčítanie a odčítanie je to najkrajšie v matematike?

Čo by ste odkázali našim študentom, mladým ľuďom?

Kiežby raz prišla doba, aby sa šikovní mohli dostať na náležité miesta v spoločnosti bez známostí a pomoci „*ockov a mamičiek*“. Aby si tí najúspešnejší nemuseli hľadať prácu za hranicami Slovenska. Oplatí sa naučiť sa pracovným návykom a vytrvalosti, a veriť morálke. Len tak má naša spoločnosť akú takú budúcnosť.

(PhDr. Štefancová)

Doc. RNDr. Ján Degro, CSc.

Ako dlho ste pôsobili ako pedagóg na našej škole?

Na GT12 som pôsobil od roku 2011 do roku 2019.

Keď sa obzriete späť, čo sa v nej za tie roky zmenilo?

Nastali pozitívne zmeny. Škola sa zapojila do mnohých projektov. Bolo zriadené bilingválne štúdium s jazykom anglickým. Počas môjho pôsobenia som vnímal, že dochádza ku generačnej výmene učiteľov. Na škole je prevaha mladých šikovných učiteľov (samozrejme aj starší/zrelí učitelia sú šikovní).

Za tie roky učiteľskej praxe ste zažili mnoho zaujímavých vyučovacích hodín. Je taká, ktorá vám v spomienkach zostane navždy?

Každá hodina bola iná, aj keď som učil v paralelných triedach. Hoci bola téma rovnaká, žiaci boli rôzni, a teda i priebeh vyučovacej hodiny bol za každým iný. (iné otázky, postrehy/skúsenosti žiakov i učiteľa). Každá z hodín bola pre mňa niečím zaujímavá a podnetná.

Jeden známy citát znie: „Každý učiteľ naučí, no najviac naučia žiaci.“ Ako vás obohatili samotní žiaci počas vašej pedagogickej činnosti?

Myslím si, že žiaci obohatia každého učiteľa, nakoľko sa môžu na niektoré javy/situácie pozeráť z iného pohľadu ako učiteľ. Stane sa, že niekedy učiteľa aj „zaskočia“ svojím uhlom pohľadu. Avšak vždy to obohatí. Keďže poznatkov je v súčasnosti veľmi veľa, nikto nemôže všetky obsiahnuť. Ak som sa dostal do takej situácie, že som nemal nejaké informácie (študenti sú viac na internete ako učiteľ), povedal som, že nie som „prof. Google“, nech si to každý pozrie na internete a nabudúce o tom môžeme diskutovať. Pozrel som si to, samozrejme, aj ja.

Ktoré odvetvie fyziky ste učili najradšej a prečo?

Všetky oblasti fyziky som učil rovnako rád, ale k obľúbenejším patrilo celok Elektrina a magnetizmus. Prečo? Možno preto, že ma fascinovala elektrina ako taká a jej využitie v bežnom živote človeka. A tiež preto, lebo som sa popri vyučovaní na PF UPJŠ v Košiciach venoval vedeckej práci v oblasti magnetizmu. Zaujímala ma aj Environmentálna fyzika. Táto časť fyziky sa zaoberá fyzikálnymi faktormi v životnom prostredí, ich vplyvom na človeka a životné prostredie. Patrí tu aj problematika energie, jej získavanie a využitie.

Isté obdobie ste pôsobili ako docent na vysokej škole. Je náročnejšie učiť stredoškóľakov alebo študentov vysokej školy?

Práca na každom type školy má svoje špecifiká a ak sa robí poctivo, je náročná. Na vysokej škole sa učitelia venujú okrem vyučovania aj vedeckej práci. Na strednej škole sa učiteľ venuje okrem vzdelávania aj výchovnej činnosti (výchovno-vzdelávací proces). Na vysokej škole sú študenti väčšinou „sformovaní“.

Chýba vám každodenná práca so študentmi a to večné opravovanie písomiek?

Keďže som na dôchodku rok, o tom som nepremýšľal (možno trochu). To, čo mi nechýba, je opravovanie písomiek po večeroch či víkendoch.

Ako si užívate svoj zaslúžený oddych? Ako trávite voľný čas?

Voľný čas trávim turistikou, prechádzkami po okolí, idem si zaplávať, na kávu s priateľmi a pod. Rád si niečo prečítam. Taktiež trávim čas s vnúčatami. Teraz v čase pandémie je to pre dôchodcov zvlášť náročné, nakoľko nám odporúčajú zostať doma. Samozrejme situácia je náročná pre celú spoločnosť. Verím, že to zvládneme s minimálnymi dôsledkami.

My, študenti, na vás s úctou spomíname. Hodiny s vami boli nezabudnuteľné. Akou životnou múdrosťou by ste nás obohatili?

Zmyslom života je oveľa viac ako neustále zvyšovanie jeho tempa. Budte zodpovední voči sebe, blíznym a prírode.

Naša jubilatka oslavuje 45. výročie. Čo by ste jej zaželeli do budúcnosti?

Jubilantke želim, aby pripravila pre život ešte veľa múdrych, zodpovedných, svedomitých, statočných, obetavých, aktívnych a priateľských mladých ľudí, ktorých naša spoločnosť potrebuje.

(JULKA, III. A)

„Zmyslom života je oveľa viac ako neustále zvyšovanie jeho tempa. Budte zodpovední voči sebe, blíznym a prírode.“

Mgr. Ivana Knapíková

Ste absolventkou nášho gymnázia. Pamätáte si ešte, aké pocity ste mali pred a počas maturity?

Áno, som absolventkou našej školy a mám na ňu len dobré spomienky. Na moju maturitu som sa svedomito pripravovala. Maturita nebola v takejto podobe, ako je dnes. Maturovala som zo 4 predmetov v jeden deň. Čiže stresu bolo neúrekom. Ale objavila som silu môjho myslenia, Z dvoch predmetov som si vytiahla presne tú otázku, na ktorú som pri ťahaní myslela. A z ďalších predmetov som si si vybrala otázku zo chcených okruhov.

Pôsobia v súčasnosti na našej škole učitelia, ktorí učili aj vás?

Áno, z terajších učiteľov ma učili napr. p. Demjanovičová, p. Kovaříková, p. Maďarová, p. Perjéssy, p. Sokol a p. Vámosová. Bolo veľmi zaujímavé spoznať mojich učiteľov aj z pozície kolegov. Hovorilo sa, hovorí sa a verím, že sa aj dlho bude hovoriť o tom, že na GT12 sú dobrí a ľudskí učitelia.

Vždy ste chceli byť učiteľkou alebo ste mali iné plány?

Pochádzam z učiteľskej rodiny (rodičia, starí rodičia, prastarí rodičia), no kto by už takúto líniu porušil?

Ktorý predmet ste mali najradšej?

Najradšej som mala tie predmety, ktoré momentálne aj učím. Čiže matematiku a informatiku. Výhodou oproti ostatným predmetom bolo to, že som sa na ne nemusela veľa pripravovať. Stačilo rozumieť a šlo to.

„Vychutnávajte si tento čas. Je to čas plný krásnych zážitkov, relatívne žiadnych starostí.“

Aké máte spomienky na štúdium na GT12?

Len tie najlepšie.

Určite sa veľa toho na škole zmenilo. Čo v týchto zmenách dominuje?

Stále verím tomu, že nie je to tak dávno, čo som opustila školské lavice... Čiže nič sa nezmenilo

Je niečo, čo by ste zo svojich študentských čias zaviedli na našu školu aj v súčasnosti?

Na čo spomínam rada, tak to bol plavecký kurz v Taliansku. Bol to pre mňa nezabudnuteľný týždeň. Čiže zo žiackeho pohľadu by som ho určite chcela znova zaviesť, ale z učiteľského pohľadu: „Ani náhodou!“

Vyviedli ste počas štúdia niečo, čo by ste najradšej pred študentmi utajili?

Napr. prvý deň môjho plaveckého kurzu som spoznala „Mitcha Buchannena z Baywatchu“, ale žiaľ, neboli sme spolu na káve. Preto... žiaden plavecký pre študentov!

Venovali ste sa nejakému športu alebo iným voľnočasovým aktivitám?

Popri škole som pár rokov chodila na klavír. Rada som hrala volejbal, bicyklovala, plávala, proste z každého rožku trošku.

Ak by ste mali možnosť, vrátili by ste sa do svojich študentských čias?

Určite áno. Vychutnávajte si tento čas. Je to čas plný krásnych zážitkov, relatívne žiadnych starostí.

Čo vás u študentov dokáže najviac nahnevať?

To mám prezradiť svoju Achillovu pätu? Nie, nie, neprezradím...

Ako najradšej trávite svoj voľný čas?

S mojou rodinou a kamarátmi. Či už doma, alebo niekde vonku.

(EMMA, VI. OA)

Mgr. Marcel Marinčák

Ako si spomínate na svoje študentské časy v našej škole? Čo úsmevné ste zažili?

Ako sa vraví, časom sa na všetko zlé zabudne, takže len v dobrom. Možno to znie čudne, ale mňa vždy bavilo chodiť do školy. Denne som tam stretával ľudí, ktorí i po toľkých rokoch, tvoria najbližší okruh mojich priateľov. Úsmevných situácií bolo mnoho, no najradšej asi spomíname na tie, ktoré neboli celkom v súlade so školským poriadkom, tak si ich radšej nechám pre seba.

Bolo rozhodnutie učiť na svojej alma mater náročné?

Práve naopak. Pred pár rokmi som absolvoval povinnú prax na našej škole, čo vo mne zanechalo dobrý dojem, takže som približne vedel, do čoho idem. Moja učiteľská prax síce nie je dlhá, ale je to už tretia škola, na ktorej som a musím povedať, že je to zatiaľ to najlepšie, čo ma v pracovnom živote stretlo.

Vraví sa, že učiteľ musí byť umelcom vrelo milujúcim svoju prácu. Čo vás napíňa v tomto povolani?

Možnosť odovzdať niečo zo seba ďalej. Snaha, aby vaša osobná skúsenosť bola osohom alebo len inšpiráciou pre niekoho druhého, či stretávanie sa s mladými, šikovnými ľuďmi. Je toho veľa. Počas vysokej školy, ale aj po nej, som vyskúšal niekoľko povolaní, ale už by som nechcel robiť nič iné, okrem učenia.

Zmenila sa škola od čias vášho štúdia? Čo sa vám na nej najviac páči?

Obmenil sa síce učiteľský kolektív a študenti sa sťahujú z triedy do triedy takmer každú hodinu, no ten povestný „duch GT12“ je stále rovnaký. Dnes majú študenti lepšie možnosti vzdelávania či už vďaka technike, alebo väčšiemu množstvu prednášok, exkurzií, či zájazdov.

V škole vediete turistický krúžok. Aké najkrajšie miesta ste dosiaľ navštívili?

Nevyzdvihoval by som niečo konkrétne, na tom ani nezáleží. Dôležité je, že sme v prírode a že sme v spoločnosti príjemných ľudí. A som presvedčený, že sa nám podarilo vytvoriť dobrú partiu.

Ste z učiteľskej rodiny. Boli inšpiráciou pri výbere tohto povolania práve vaši rodičia?

Nikdy som nad tým takto nepremýšľal. Nielen moji rodičia, ale aj najbližšia rodina a známi, s ktorými sme trávili veľa času a chodievali na dovolenky, boli tiež učiteľia, tak asi ma to nejak latentne ovplyvnilo.

Prečo ste sa rozhodli vyučovať práve anglický jazyk?

Pôvodne mám vyštudovanú politológiu, až potom to bola pedagogika a angličtina, takže dostal som sa k nej veľkou okľukou, ale v konečnom dôsledku som za to veľmi rád. Na hodinách angličtiny sa bavíme úplne o všetkom, takže je tam priestor na dosť hlboké spoznanie študentov aj z inej stránky.

Vieme o vás, že ste horlivým a aktívnym futbalistom. Neuvažovali ste učiť telesnú výchovu?

Ani nie. Chýbalo by mi práve to rozprávanie sa. A taktiež by ma asi odrádzal dosť veľký nezáujem mladých ľudí o šport a pohyb. Česť výnimkám.

„Vždy sa snažím študentom zdôrazňovať, nech si užijú každý jeden deň v škole, pretože to rýchlo prejde a naozaj sú to nezabudnuteľné časy, ktoré sa už nikdy nevrátia.“

Čo robíte vo svojom voľnom čase, ak práve so študentmi nezdolávate slovenské hory?

Ako ste už spomenuli, hrávam futbal, takže šport celkovo, či už v aktívnej alebo pasívnej podobe, mi je blízky. Tiež rád čítam, rád chodím na rôzne prednášky, pozriem si dobrý film a trochu som závislý na hraní online Scrabble. Ale niekedy len stačí byť s ľuďmi, ktorých máte radi a to vám stačí.

Akú životnú múdrosť by ste odovzdali našim študentom?

Tí, ktorých učím, to budú poznať. Vždy sa snažím študentom zdôrazňovať, nech si užijú každý jeden deň v škole, pretože to rýchlo prejde a naozaj sú to nezabudnuteľné časy, ktoré sa už nikdy nevrátia. A druhou je, aby viac žili ten reálny život namiesto virtuálneho. Aby raz, keď sa pozrú späť, mohli mať aj iné spomienky, ako je ťukanie do mobilu.

GT12 poznáte ako študent i ako učiteľ. Čo by ste našej jubilatke odkázali?

Aby sa jej naďalej podarilo vychovávať absolventov, ktorí budú s hrdosťou vravieť, že vzišli z GT12.

(MONIKA, II. BB)

Mgr. Lenka Filipová

Ste absolventkou našej školy. Ako si spomínate na svoje študentské časy?

Moje spomienky na študentské časy sú veľmi príjemne. Venovala som síce veľa času škole, ale mala som skvelú partiu kamarátov, hrala na klavíri, brigádovala. Učiteľkou som sa chcela stať už od detstva, takže som našťastie nemusela príliš veľa rozmýšľať nad tým, akú vysokú školu si vybrať. Už počas vysokej som sa vydala, teda tie klasické študentské spomienky sa mi viažu naozaj na toto úžasné gymnázium.

Aké najväčšie zmeny sa za tie roky podľa vás udiali na našej škole?

Ako prváčka som zažila Nežnú revolúciu, a preto demokracia bola asi tou najväčšou zmenou pre všetkých. Zmenil sa určite aj prístup učiteľov k žiakom a k vyučovaniu. Verím ale, že sme si udržali svoju ľudskosť a kvalitu medzi tradičnými košickými gymnáziami.

Bolo pre vás ťažké začať učiť na svojej materskej škole?

Známe prostredie mi práveže veľmi pomohlo v aklimatizácii na pracovný život. Väčšina nových kolegov si ma ešte pamätala ako ich žiačku a boli veľmi ochotní pomôcť mi so všetkým. Táto situácia tiež priniesla veľa príjemných momentov, keď sme si potykali a spoznali sa ako skutoční ľudia. Výhodou bolo aj to, že som už aspoň sčasti poznala celkové fungovanie školy, preto som si na učenie na Trebiške veľmi rýchlo zvykla a od začiatku sa cítila v práci príjemne.

Ktorý predmet vyučujete najradšej?

Určite je to matematika. Vždy ma fascinoval jej presný systém a tešilo ma, keď mi vyšlo správne riešenie. Navyše jej potenciál na využitie v každom odbore je obrovský..

Ste spokojná s dnešným školským systémom vyučovania?

Uznávam, že veľa vecí by sa malo učiť praktickejšie. Preto sa na fyzike snažím zapájať do rôznych projektov a robiť pokusy. Nechcem, aby žiaci považovali vedu za holé fakty, ktoré po teste zabudnú. Pri matematike sa však veľa zmien robiť nedá. Tam je hlavne dôležité pripraviť žiakov na čo najväčšie množstvo rôznych príkladov, keďže matematika je súčasťou väčšiny odborov na vysokej škole. Na moje prekvapenie ju potrebuje aj moja dcéra na právnickej fakulte.

V aktuálnej nepriaznivej situácii sa vyučuje online.**Viete si predstaviť takto vyučovať aj do budúcnosti?**

Momentálna situácia sa síce zvládnuť dá, ale dlhodobo by som takto vyučovať nechcela. V škole viem žiakom všetko vysvetliť osobne a v momente majú priestor na otázky. Vyučovanie cez internet je veľmi zaťažujúce pre obe strany. Myslím si, že za 45 minút v triede vie byť učivo oveľa efektívnejšie a kvalitnejšie vysvetlené.

Známy citát znie: „Každý učiteľ vás niečo naučí, no najviac vás naučia deti.“ Čo vám priniesli tie roky pedagogickej činnosti?

V každom prípade ma naučili nesmiernej trpezlivosti. Pochopila som tiež, že v každom je niečo špeciálne a nemôžeme si o nikom urobiť názor, kým nespoznáme celý príbeh. Práca s mladými ľuďmi ma naučila nebrať veci tak vážne, pretože na všetko v živote je ešte dost času.

Čo si na svojich žiakov najviac ceníte? Máte svoju obľúbenú triedu?

Samozrejme, že moja. Za tie roky som mala príležitosť spoznať svojich žiakov aj z iných stránok, než sú ich výkony na hodinách. Vďaka tomu som zistila, že je to skupina fakt skvelých ľudí. Je mi však ľúto, že sa nám nepodarilo zorganizovať spoločný výlet. Snáď sa budúci rok niekde spolu dostaneme a urobíme si ešte pred koncom pekné spomienky.

Naša GT12 oslavuje 45. výročie. Čo by ste jej do budúcnosti zaželeli?

Aby si aj naďalej zachovala svoju priateľskú atmosféru, čo najlepšie vyučovacie pomôcky a čo najlepších žiakov. A v týchto časoch, samozrejme, každému dobré zdravie.

(SAŠKA, VI. OA)

„Práca s mladými ľuďmi ma naučila nebrať veci tak vážne, pretože na všetko v živote je ešte dost času.“

Poučenia získané počas pandémie vo finančnej oblasti

Hospodárenie s peniazmi môže byť mnohokrát veľmi náročné. A to najmä vtedy, ak ide o ich šetrenie. Niektorí ľudia majú potrebu šetriť celý život, no iní sa nevedia zastaviť pri ich utrácaní. Je dôležité zachovať si pri míňaní peňazí chladnú hlavu, nájsť si akúsi strednú cestu a nemiňať finančné prostriedky kúpou nepodstatných vecí. Na druhej strane je potrebné dopriať si nimi aj kúsok šťastia či spokojnosti, ktoré prinášajú. Je veľa dôvodov, prečo je šetrenie výhodné. Navyše, v živote môžu nastať nečakané situácie, ktoré nám všetko ešte viac skomplikujú a akási finančná rezerva je jedinou možnosťou, ako problém riešiť. Rovnako je dôležité nájsť motiváciu, prečo začať s úsporou. Ak si však naplánujeme rozpočet a začneme rátať svoje výdavky už v mladšom veku, v dospelosti s tým budeme mať podstatne menší problém a staneme sa tak v tejto oblasti skúsenejší. Jednou z nečakaných životných situácií, do ktorej sa svet i jednotlivci dostali, je pandémia. Tá so sebou priniesla neľahké situácie, rozhodnutia a v neposlednom rade i finančné ťažkosti. S týmto problémom sa stretávame všetci a zďaleka už nie iba dospelí. Preto sme sa rozhodli na to opýtať i našich mladších žiakov. Žiaci II. OA odpovedali takto:

Na čom sa podľa teba dá ušetriť?

Dominika: Podľa mňa sa dá ušetriť na oblečení.

Anka: Ušetriť sa dá napríklad na elektrine, vode, jedle.

Martina: Na kúpe stále novej elektroniky.

Bianca: Na výletoch, detských táboroch,

Ktorých vecí by si sa vedel/a vzdať, ak by si musel/a v rodine šetriť?

Dominika: Vedela by som sa vzdať sladkostí, nezdravých vecí či návštevy reštaurácií, kín a podobne.

Anka: Vedela by som sa vzdať sladkostí.

Martina: Drahšieho oblečenia.

Bianca: Všetkých, ktoré nepoužívam, nepotrebujem.

Kedy tvoja rodina najviac ušetrí?

Dominika: Počas pandémie naša rodina ušetrila najviac na tom, že sme nešli na dovolenku.

Anka: Určite na elektrine.

Martina: Na strave a oblečení.

Bianca: Na kúpe oblečenia, keďže teraz nechodíme do školy a potrebujeme toho menej.

Myslíš si, že v aktuálnej situácii viacej ušetríte alebo skôr utrácate?

Dominika: Myslím si, že v aktuálnej situácii viac ušetríme.

Anka: Aktuálne ušetríme viac

Martina: Ušetrím viac.

Bianca: Dá sa povedať, že aj ušetríme, aj míňame.

Aký máš vzťah k peniazom?

Dominika: Zatiaľ sa k nim staviam ako k nie veľmi potrebnej veci v mojom živote. Ak je potrebné, niečo si kúpim či už na sviatky, alebo požičiam môjmu bratovi.

Anka: Skôr kladný, ale aj neutrálny.

Martina: Kladný.

Bianca: Neutrálny.

Čo robíš s vreckovým?

Dominika: Kupujem darčeky pre svoju rodinu, kamarátky.

Anka: Odkladám si ho.

Martina: Šetrím si ho do budúcnosti.

Bianca: Míňam ho na darčeky pre rodinu, prípadne si zaň kupujem to, čo potrebujem.

Keby si si ušetril/a väčšie množstvo peňazí, čo by si si za ne kúpil/a?

Dominika: Pravdepodobne by som si kúpila nejaký nábytok do mojej izby.

Anka: Dom pri mori.

Martina: Kúpila by som si byt a takto investovala..

Bianca: Nevie, záležalo by od výšky úspor.

Je podľa teba dôležité šetriť? Uved' dôvod.

Dominika: Áno, ak by nastala vážna situácia v budúcnosti

Anka: Určite áno. Ak by prišla veľká finančná kríza, je dobré mať ušetrené.

Martina: Áno, je to dôležité, na horšie časy.

Bianca: Áno, pretože ak by sme nešetrili, mohli by sme zostať úplne bez peňazí.

Máš už nejaké peniaze usparené?

Dominika: Áno,

Anka: Áno, mám.

Martina: Áno.

Bianca: Áno, mám.

Aké rady by si dal/a tvojim kamarátom, aby lepšie hospodárili s peniazmi?

Dominika: Ja by som im odporučila, aby si každý mesiac odložili istý obnos peňazí.

Anka: Aby ich nemíňali na hlúposti, nechodili pravidelne do reštaurácií a robili si úspory.

Bianca: Nikdy nekupuj veci podľa vzhľadu, ale podľa toho, či ich budeš potrebovať.

(MARTINA, VI. OA)

ČO NÁM COVID VZAL A ČO DAL

Začiatkom roka sa svet otočil hore nohami – ocitli sme sa v karanténe spôsobenej svetovou pandémiou. Na dobu neurčitú sme boli všetci nútení zvyknúť si na nový, izolovaný svet. Nestretávame sa, nepodávame si ruky, nosíme rúška, dokonca aj školu či zamestnanie navštevujeme z domu. Dôsledkom zatvárania firiem, podnikov prišla veľká časť svetovej populácie o prácu. Okrem voľného pohybu sme sa z nedostatku financií museli obmedziť aj v iných oblastiach. Viacerí sme siahali na dno svojich úspor. Táto pandémia nám vzala pokoj, vnútornú silu, zdravie, no donútila nás zastaviť sa. Ukázala nám obraz nášho vzťahu voči prírode, ktorá nás už dlhodobo márne žiada o pomoc.

NAUČME SA ŠETRIŤ A CHRÁNIŤ PRÍRODU!

(ANKA, V. OB, RÁCHEL, II. BB)

How to properly relieve stress during quarantine

Even if you aren't anxious in normal circumstances, the pandemic we're living in is not normal. Staying indoors for such a long time can take a toll on the mind. I've written some suggestions to help you feel some semblance of calm during this difficult time.

Here is how to divide your work space from your personal relax zone, even though it happens to be in the same room. Don't believe me? Talking from experience, I strictly determined which table is for work and work only. It helps with setting into the just right productive mode. Now every time I sit by that table, the brain just does its thing. The main mistake students like me do, is that they often work from bed. That confuses our brain and eventually can lead to sleep apnea or similar sleep deprivations. Never mix your work and relax zone. There is something about the fresh air, smell of the rain and just that simple outer noise that can bring a strangely familiar feeling of peace into your inner self. Keep in mind to open windows every now and then. To be a student during this time means a lot of academic pressure. Next time you experience some of it, try to place a plant into your working place. Light a candle, perhaps, or have a nice cup of tea. Do whatever works best for you. While it might be especially obvious right now, your surroundings affect your mood. If I'm feeling bad about myself or the world and I let my surrounding get messy, it only amplifies those emotions and makes me feel more overwhelmed.

No matter how much you meditate, exercise, or pick up a new hobby, if your sink is full of dirty dishes and you're stepping over last weeks' clothes to get to bed, you aren't setting yourself up for much success.

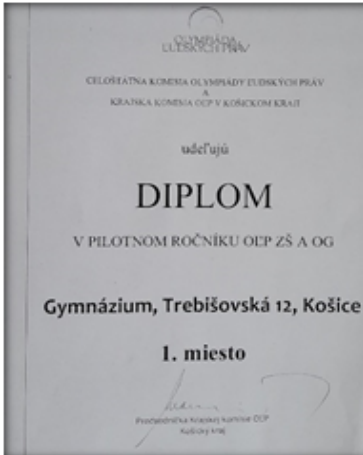
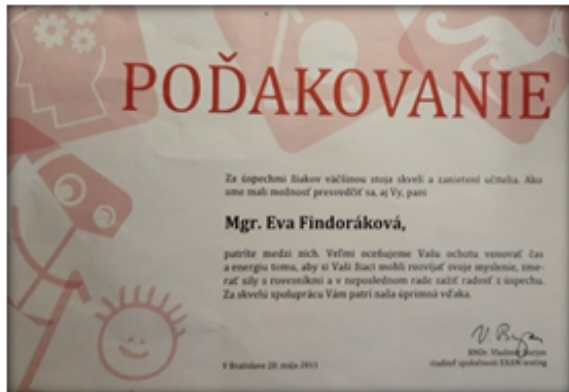
If working out sounds more stress-inducing than stress-relieving, but you still want to stay somewhat active, try yoga. It keeps me centered, focused, and melts away my stress. It's efficient, costs nothing and believe or not, it's not just for rich influencers and celebrities.

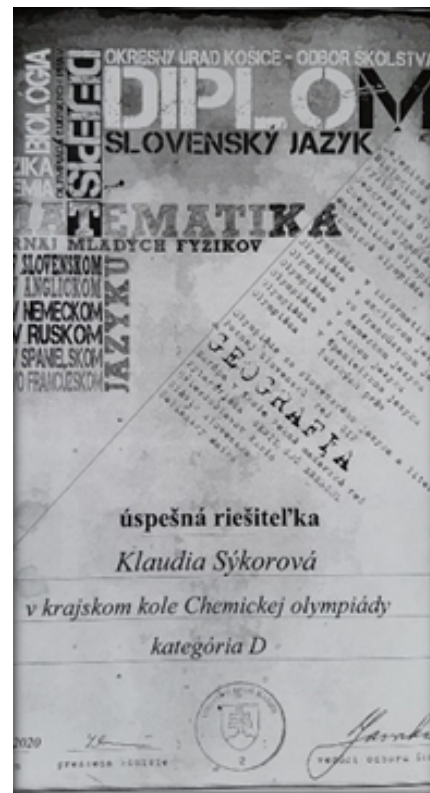
And personal tip?

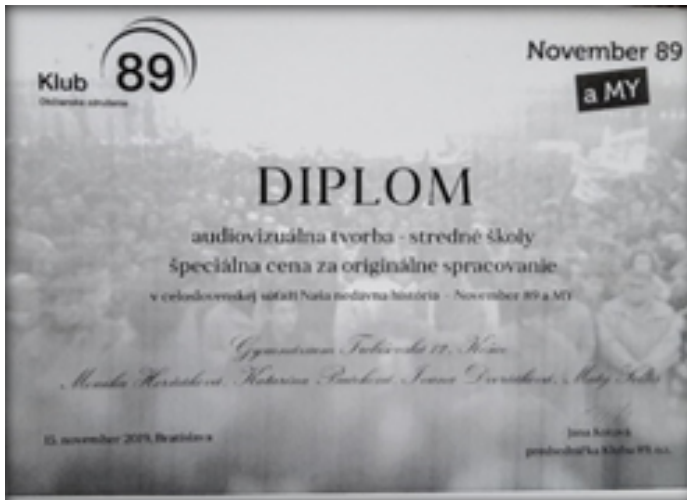
It might come off as a bit unconventional but it's a remedy I swear by. Years ago an unnamed Reddit user posted a thread about an peculiar method of stress relief. The rumour has it that peeling a cold fresh Orange in the hot stream of water might cause a highly relaxing inner feeling. Apart from all those candles, plants and tea, the scent and whole impression simulates your brain and somehow creates a warm sensation. Because, hey, in this chaotic world, everyone deserves their own kind of self-care, whether it is a hot bath, a long run, or a haze of citrusy steam and some forgiving waters to wash the unpleasant thoughts away.

(PETRA ŠTUBENDEKOVÁ, VIII. OA)

Naše úspechy v školskom roku 2019/2020

Vlastná tvorba

Ancient Egypt

Ancient, ancient Egypt,
hiding more than one secret.
Developed along the Nile river,
which produced them their dinner.
Temples on the corners,
always full of prayers.
Pyramids with rooms,
mummies in the tombs.
Papyrus as a national symbol,
it always helps to make a sandal.
They believed in afterlife,
just like in the goddess of life.
Hieroglyphs craved in the walls,
knowledge of mumification protocols,
they were really no neanderthals.
Masters of the human anatomy,
technologies invented in every century.
(Monika, II. BB)

Meeting with the little prince

This little girl, whose name is Lili, is playing in her garden when out of nowhere a boy suddenly appears... At first, she was scared but then she became less shy. Lili doesn't know who this boy is so she asks him: „Who are you?”

The boy answers: „My name is Little Prince and I have come a long way to find you.”

„Find me?” she asks him surprised. „Why were you searching for me?”

„Well, my little friend, I have heard a rumour that something big is happening in your country.”

Lili is listening to him carefully and still trying to understand what the Little Prince is talking about while he continues his speech. „I heard that you can't go outside and that it is forbidden to meet your friends. Is it true, Lili?” asks the Little Prince.

„Well, Little Prince, sadly, it is. I haven't met my friends in a long time. I really miss them and I am sad. I am sad because I feel like I'm alone. I don't have anyone to talk to. All I can do these days is to play with my dolls but it already BORES me. I really miss those days when I was running in a field full of flowers and enjoying every minute of it,” reminisces Lili.

„I hear you Lili. Your life has completely changed.”

„Yes, I am no longer full of happiness. Maybe you think that I am overreacting but it really is hard. I feel like my life stopped but the time did not. Every day is the same. Sometimes I don't know what to do when I see my parents sad,” she laments.

„I don't think that you are overreacting. Lili but why is it that your parents are sad? I don't understand,” wondered the boy.

„I'm not sure either. Sometimes when I go to sleep, I can hear them complain that this is really hard on them. That they feel like they are trapped in our own home so maybe it will be because of that. Also, the very minute this lockdown came my parents started to have problems,” complained little Lili.

„What kind of problems?” asks Little Prince.

„I think it is about Money,” assumed Lili.

„Oh, I see. What would you want to do with this?” asks Little Prince.

„I'm not sure. I just know that I want this lockdown to end. I wanna see my friends and play with them, talk to them and I want to see the world. I don't want to be home anymore. I want to be in school and learn new things. I want my parents to be happy but I... I...,” Lili hesitated.

„What is it Lili? You can tell me,” he said...

„I am afraid that my friends will not want to play with me because we didn't see each other for a long time. I am afraid that I will be stupid because I don't go to school. I am afraid that everyone will pull away from me and...,” suddenly she hears the voice of her mother and everything disappears.

„Good morning pumpkin, how did you sleep?”

(Monika, II. BB)

Stretnutie

Kráčal som zamyslený ulicou, s rukami vo vreckách premýšľajúc, či deje, ktoré sa odohrávajú v mojej hlave, sú rovnaké ako v tých cudzích hlavách. Je v nich neporiadok alebo majú myšlienky zoradené podľa dátumu, nálad, či podľa ročných období? Nevedel som, no zožierala ma túžba vedieť, čo je v ich srdciach. Zlosť, nenávisť či láska, čo rozdáva dušu iným ľuďom? Tak som to chcel vedieť, až som si uvedomil, že ma poznačil pocit samoty. Chýba mi vidieť úsmevy ľudí a emócie skryté pod rúškom. Stretávať samotárov, ktorí len tak kráčajú mestom s hlavou v oblakoch a obdivujú obyčajné veci, akoby mali nadľudský význam. Iskry v očiach, čo sa tešia na každý ďalší deň. Dnes je to iné. Mestom lietajú iba holuby a zbierajú to málo, čo po ľuďoch zostalo. Straky zbierajú zo zeme šperky, čo popadali krásnym devám z uší a šijí. Listy šúchajú o zem, ktorá bola kedysi plná ľudských krokov. Len ticho. Poznačilo ma vnímať city, ktoré som doteraz nepoznal. A tak som len ďalej kráčal ulicou. Na konci ulice, kde sa cesta láme do iného smeru, som začul hlas klavíra. Hral tak krásne, že som cítil, ako sa mu svet podriadil. Vnímal som, akoby chvíľu riadil celý svet a vetrík vial pomedzi tóny a ladil ich. Šuchot lístia vyzdvihol krásu hudby a ja som nemo zastal pred oknom, odkiaľ zvuk unikal. Stál som tam očarený krásou, až kým nezačal hrať smutne. Hral príbeh, ktorému som rozumel. Rozumel som ťažkým tónom klavíra a zazrel som dievča. Sedelo za ním a písalo svoj príbeh jemnými dotykmi klávesov. Hladila ich a vkladala do hudby toľko citu, bolesti a lásky, že som prestal rozumieť celému

svetu. Akoby to, čo som poznával celý život v rôznych kútoch sveta, bolo zrazu iné. A potom som zbadal slzu, ktorá jej tiekla po líci a bolo v nej viac soli ako v jednom mori. Vedel som, čo musím urobiť pretože som bol v rovnakej situácii ako ona. Vybral som sa teda tehlovou cestičkou priamo k dverám domu, z ktorého sa ozývalo toľko tónov. Vonku už bolo chladno a vedel som, že hádku o udržaní ročného obdobia prehrala pani jeseň. Zaklopal som na dvere, ktoré zaváňali príchodom adventu. Keď sa dvere otvorili, ako prvé som si všimol začervenané oči dievčaťa. Neboli škaredé, boli krásne tmavé, prepletané zelenomodrými farbami. Potom som si všimol kožušínové ponožky, pretože som hľadel na zem. Hanbil som sa. No neskôr som sa odvážil prehovoriť. „Ospravedlňujem sa, že som ťa vyrušil uprostred večera, no začul som zvuk klavíra a videl som stekať tvoje slzy na hrajúce prsty. Som Malý princ a tajne dúfam, že ma pozveš dovnútra.“

„Samozrejme, pod' sa zohriať, “ odpovedala trochu zaskočene.

„Som Alica!“ predstavila sa a potriasla mi rukou.

Šli sme dovnútra. Posadila ma na kreslo pred teplým kozubom a ponúkla mi čaj. Vďačne som ho prijal a nazbieral odvahu prehovoriť.

„Dovoľ mi opýtať sa, čo ťa trápi? Rád by som ti pomohol, pretože mám pocit, že mám rovnaký problém.“ Alica si chvíľku krútila hrnček v rukách a dívala sa na obrazce, čo vytvára horúca para čaju. Po chvíľke prehovorila: „Vieš, už je to príliš dlho, čo nevidím ľudí smiať sa, pretože sú zahalení. Už príliš dlho neviem nájsť krásu v obyčajných veciach a čakám na deň, kedy sa to skončí.“

Vedel som, ako sa cíti. Odpovedal som: „Nie je to pomoc, akú by si čakala, no snád' ti občas vyčarí úsmev na tvári,“ usmial som sa na ňu a podal jej obálku. „Otvor ju, keď odidem,“ oznámil som. Poďakoval som za čaj, za príležitosť spoznať ju a odišiel som. Bola trochu zmätená, a tak nič nepovedala. Vyšiel som z domu a zastavil pred oknom. Alica si sadla za klavír, otvorila obálku a začala čítať. Bola v nej báseň, ktorú som napísal, aby som sám dokázal pokračovať v týchto ťažkých časoch.

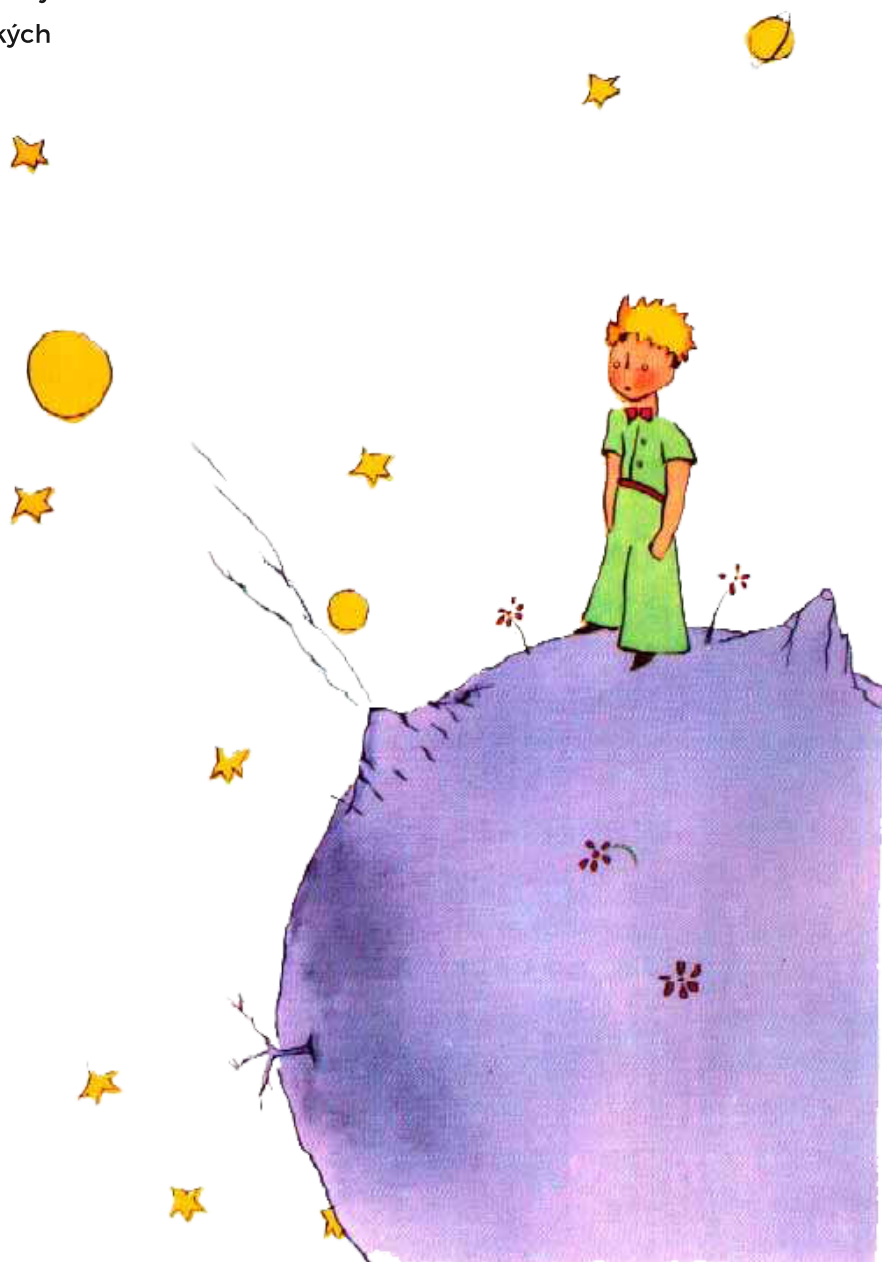
*Poznal som raz jednu ružu, bola sama.
Žila na planéte, čo bola neznáma.
Mohutná a červená,
veľkou krásou obdarená.*

*No v jeden deň trne narástli jej,
a stratil sa aj pôvab, tej ruže osamelej.
Obrástla trňmi a lupeň obelel,
zrazu som ju ani pohľadiť nevedel.*

*Preto chráň sa pred trňmi ako môžeš,
pred zlom, čo do života si pozveš.
No city podpor, aby kvitli,
aby stonky do neba vysoké vznikli.*

Alica dočítala, list položila na klavír. Podišla k oknu dívajúc sa na mňa. Zazrel som jej krásny úsmev, ktorý som jej opätovoľ. Otočil som sa a pokračoval chladnou ulicou. Ďalej spoznávať svet krásny, no prázdny.

(Linda Kollárová, II.AB)

(Lenka N, IV. OA, komiks: Stretnutie Malého princa s dievčatkom v karanténe)

(Ráchel, II. BB. omalovanka)

GT12

GT12

GT12

45

VÝROČIE

GT12

GT12

GT12